

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

TAC Forum 2019

Türkiye'nin dört bir yanından

10 okulu ağırladı

TAC Spor Kulübü

başarıdan

başarıya koşuyor

'Kariyer Günü'nde İş dünyasının

deneyimli TAC'lileri genç

kardeşleriyle bir araya geldi

TAC'de ilk TEDx

başarılı

bir şekilde

tamamlandı

**Bugünkü tüzük
her bir TAC'linin eseridir**

TAC Sosyal Medyada *Her Zaman Birlikte*

**Sonsuz güç,
sınırsız bir güven duygusu...**

**Tüm Türkiye ve
130'dan fazla ülkede!**

444 8576
TKSN
www.teksan.com
info@teksan.com

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Aydın Ramazan Dincer '83

Başkan Yardımcısı

Mehmet Özel '90

Sayman

Ali Cerrahoğlu '78

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

► BİZİ BİR ARAYA GETİREN ORGANİZASYONLAR TEDx VE KARIYER GÜNÜ ETKİNLİKLERİ	6
► “DEFNE-MUHTAR KENT TUĞLA BURSUSU” İLK MEZUNUNU VERİYOR	8
► TAC'DE İLK TEDx BAŞARILI BİR ŞEKİLDE TAMAMLANDI	10
► TAC FORUM 2019, TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINDAN 10 OKULU AĞIRLADI	12
► BUGÜNKÜ TÜZÜK HER BİR TAC'LİNİN ESERİDİR	14
► İŞİNİN UZMANLARINDAN İNSAN KAYNAKLARI EĞİTİMİ	22
► KARIYER GÜNLERİ	34
► ANKARA'DAN HABERLER	48
► MUTLU HABERLER	56
► ADANA YENİ YILI HEP BİRLİKTE KARŞILADI	60
► TAC ANILARIM (3) (ATA TANRIVERDİ TAC '54)	62
► BULUŞMALAR	70
► “TALAS'TA TEK SINIFTIK, HEPİMİZ O SINIFTANIZ”	74
► TAC İZMİR, HER AY BULUŞUP HASRET GİDERİYOR	78
► SPOR	82
► KAYBETTİKLERİMİZ	88

Erdoğan Kaynak TAC '63

Editörden

Her mezunumuz, büyük bir ailenin parçası olmanın gururunu yaşıyor

Sevgili Dostlar,

Günler, aylar, yıllar su gibi akıp gidiyor. 2020 yılına girdik. Dünyada, ülkemizde acı tatlı o kadar hadise vuku buluyor ki! Salgınlar, depremler, bölgesel çatışmalar, patlayan bombalar, yanan ormanlar... Sanki dünyanın çivisi çıkmış.

Ancak TAC ve TALAS mezunlarımızın ülkemizde ve dünyanın farklı bölgelerinde bir araya gelerek gerçekleştirdikleri etkinlikler mutluluk verici. Gösterdikleri başarılı çalışmalar duyuldukça ve paylaşıldıkça camiamız gururlanıyor. Her mezunumuz, bu denli büyük bir ailenin bir parçası olmanın gururunu yaşıyor.

BizLetter dergimiz de tam olarak bunun için var.

Farklı dönemlerdeki mezunlarımızın, farklı alanlarda neler yaptıklarını derleyip camiamızla paylaşması, bizleri kaynaştırıyor.

Son aylarda neler yaşandı, gelin bakalım.

■ Ankara Şube Başkanı'mız Alp Bekişoğlu'nun önderliğinde organize edilen geleneksel Ankara Balosu.

■ İstanbul Büyük Kulüp'te Tuncay Sergen başkanın organize ettiği TALAS buluşması.

■ İstanbul'da, İstanbul Şube Başkanı'mız Umut Yalnız'ın girişimleriyle gerçekleştirilen İnsan Kaynakları Buluşması.

■ TAC Mezunlar Derneği'nin tüzük değişikliği için yaptığı buluşma.

■ İstanbul, Ankara, Adana, İzmir, Amsterdam ve Mersin'de düzenlenen Son Cuma buluşmaları.

■ Emekli Ekselans Ergül Bakay'ın kaleme aldığı güzel bir yazı.

■ Hakan Dönmez (TAC '90) ve Tuğrul Öz (TAC '95) ile yapılan söyleşiler.

■ TAC Spor Kulübü'müzün basketbolun yanı sıra voleybol ve hentbolda elde ettiği başarılar.

■ Adana Şube'mizin Başkanı Emre Bozkırlı'nın Son Cuma buluşmasına getirdiği farklı boyut.

■ Mersin ve Adana'nın aralık ayı Son Cuma'yı tombala çekilişi ile renklendirip mezunlarımızdan gelen hediyeleri şanslı mezunlarımıza vermeleri.

Tüm bu gelişmeleri, fotoğraflarıyla birlikte sayfalarımızda bulacaksınız. Camiamızla paylaşmak istediğiniz haberlerinizi bizlere aşağıdaki e-posta adreslerinden ulaştırabilirsiniz.

BizLetter sizlerden gelecek fotoğrafları ve haberleri bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Hoşça kalın, BizLetter'sız kalmayın.

Başkan'dan

Aydın Ramazan Dincer TAC '83

Bizi bir araya getiren organizasyonlar **TEDX ve Kariyer Günü etkinlikleri**

Sevgili Mezunlar,

TAC'ye yakın olmak, kampüsteki havayı so-lumak gençlik iksiri gibi. Gün geçmiyor ki genç-leşmek için yeni bir fırsat çıkmasın!

Okulumuzda ilk kez gerçekleşen TEDx orga-nizasyonu ve her yıl yapılan geleneksel Kariyer Günü etkinlikleri gibi organizasyonlar, çok sayı-da mezunumuzla bir araya gelmemiz için güzel fırsatlar yarattı. TEDx ve Kariyer Günü etkinlik-lerinin her ikisinde de dernek gönüllülerimiz ve mezunlarımız okul idaresiyle birlikte çalıştılar ve şahane sonuçlar alındı. Projelerin uygulan-masında emeği geçenlere sonsuz teşekkürler.

Yeni yılın ilk TAC etkinliği olarak Ankara ko-ordinasyon toplantısı ve Ankara Şubemizin öz-verili çalışmaları neticesinde 11 Ocak'ta 120 ci-varı mezunumuzla gerçekleştirdiğimiz Ankara Balosu, camiamızın beraberliğine ve büyüklü-ğüne güzel bir örnek teşkil etmiştir. TAO 1941 mezunumuz Hadi İlbaş ve TAC 2015 mezunu-muz Tuba Öz ile birlikte pasta kesmekten onur duydum. Balonun tertiplenmesinde çok emek var. Teşekkürler Ankara ekibi!

Bu arada gurur verici bir haberi paylaşmak istiyorum: 2019 yılı için toplamda 1000 mezu-numuz, derneğimize aidiyet bağı yaptı ve bize güç kattılar. Bu bir ilk. El ele daha büyük projelere yola çıkmamız gerektiğinin bir gös-tergesi. Zira bağışların miktarı kadar sayısı da bizim için çok önemli.

Öte yandan taslak tüzük metni ve genel ku-

rul üyesi olmak isteyen mezunlarımıza yönelik duyurular tekrarlandı. 8 Şubat'ta gerçekleş-en Tüzük Genel Kurulu'nda, Divan Başkanlığı gö-revini üstlenen Atahan Çukurova '72 ağabey ile Yazman üyeler Yarkın Yılmaz '15 ve Alper Yavuz '17, çok büyük bir özveriyle çalıştılar. Tam bir de-mokrazi şenliği havasında geçen Genel Kurul'da onaylanan yeni tüzüğümüz, derneğimize ve ca-miamıza hayırlı olsun. Tabii şehir dışından ge-lenler için aynı gün Haydar Hoca'nın 101. doğ-um gününü de kutladık!

Basketbol Gençler Ligi'nde final grubuna ka-lan TAC Spor Kulübümüz iyi ve sıkı bir mücade-le veriyor. Camiamızın adını tekrar Türkiye Bas-ketbol camiasına duyuruyorlar, keza bayan vo-leybol takımı da bu sene iyi bir çıkış yakaladı. Emek verenlerin ellerine sağlık.

TAC mezunları, Nisan ayında Büyük İstan-bul Balosu'nda buluşmaya hazırlanıyor. Şube Başkanı'mız Umut Yalnız ve ekibi harıl harıl ça-lışmaya başladılar. 18 Nisan tarihini şimdiden not edin, bu mavrayı sakın kaçırmayın!

Bu yıl Homecoming 30 Mayıs'ta gerçekle-şecek ve pek çok mezunumuz biletlerini aldılar bile. Geçmişe dönmek için zaman makinesine gerek yok, okula gelmek yeterli. Şehir turu, okul turu, minyatür turnuvası, kebab, fındık lahmacun... Bekliyoruz!

Mutlu haberlerde buluşmak üzere,
TAC sevgisi ve saygısıyla...

TL ile Jeneratör Kirala Avantajı Kaçırma!

AS GLOBAL POWER

www.asglobalpower.com

Genel Merkez

Güney Yan Yolu Katip Çelebi Caddesi No:7
34956 Orhanlı / Tuzla / İstanbul Türkiye

Ankara Bölge

Batı Sitesi Mahallesi Gersan Sanayi Sitesi
2310/1. Cadde No 2 Yenimahalle/Ankara

Yurtdışı Temsilcilikler

Amerika Temsilciliği - Prana Trade LLC
370 Camino Gardens Blvd Suite 110
Boca Raton FL 33432

İtalya Temsilciliği

Via goito 4, 10125, TO TORINO ITALY

kiralama@as-gp.com

0850 **433 8294**
TAXI

“DEFNE-MUHTAR KENT TUĞLA BURSUSU” İLK MEZUNUNU VERİYOR

Muhtar Kent, Ulaş Kaygısız, Ali Cerrahoğlu

Tarsus Amerikan Koleji 1971 mezunumuz Muhtar Kent, her zaman dile getirdiği “Nereden geldiğinizi unuttursanız nereye gideceğinizi bilemezsiniz.” düşüncesi ile doğduğu kent Ayvalık, eğitim gördüğü kent Tarsus ve uzun süre iş hayatını ve yaşamını sürdürdüğü ABD arasında bir eğitim köprüsü kurarak desteğe ihtiyacı olan başarılı öğrencilere eğitim bursu sağlıyor.

Bundan 10 yıl önce kurulan Defne ve Muhtar Kent Vakfı, yurt dışındaki üniversitelerde lisans düzeyinde eğitim bursu veren ülkemizdeki tek vakıf. Yurt dışında okumak için desteğe ihtiyacı olan, giderek artan sayıda öğrenci vakfa başvuruyor. Vakfın burs verdiği 7 öğrenci mezun oldu ve hâlen, mevcut öğrencilerle birlikte toplam 25 bursiyeri mevcut.

Vakfın Ocak ayı olağan yönetim kurulu toplantısı, 24 Ocak 2020 tarihinde İstanbul’da yapıldı. Önümüzdeki yıl için başvuran 84 öğrenci arasından seçilen başarılı 6 öğrenciye burs tahsisi yapıldı. Toplantıda üç TAC’li; Muhtar Kent ’71, Ali Cerrahoğlu ’78 ve Ulaş Kaygısız ’20 bir araya geldiler.

Muhtar Kent, kendisinin ve eşi Defne Kent’in adını taşıyan vakfının yanı sıra Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği’nin yürüttüğü “Bir Tuğla da Sen Koy” burs projesine de önemli destek sağladı ve “Defne-Muhtar Kent Tuğla Bursu” oluşturuldu. Bu burs ile Tarsus Amerikan Koleji’nde okuyan ilk bursiyer, Ayvalıklı öğrenci Ulaş Kaygısız oldu. Beş yıl önce liselere giriş sınavında gösterdiği başarıyla bu bursu almaya hak kazanan Ulaş Kaygısız, hâlen 12. sınıfta okuyor ve bu yıl başarıyla mezun olacak. Mezuniyetinin ardından Ulaş’ın yerine yeni bir öğrenci seçilerek “Defne-Muhtar Kent Tuğla Bursu” ile Tarsus Amerikan Koleji’nde okuyacak.

Ulaş, Tarsus’ta okuduğu beş yıl boyunca gösterdiği başarılar, girdiği sınavların sonuçları ve sosyal sorumluluk çalışmaları ile Defne-Muhtar Kent Vakfı’nın 24 Ocak 2020 tarihinde yapılan toplantısında bu yıl başvuran 84 öğrenci değerlendirilerek burs almaya hak kazanan 6 öğrenciden biri oldu. Üniversite eğitimini ABD’nin seçkin eğitim kurumlarından olan Michigan State University’de sürdürecektir.

Muhtar Kent; kendisi ve eşi Defne Kent adına şunları ifade etti: “Defne-Muhtar Kent Tuğla Bursu’nun ilk mezunu Ulaş Kaygısız’ı gönülden kutluyor, kendisini ABD’de sürdürmeyi planladığı üniversite lisans eğitiminde de desteklemekten gurur duyuyor, başarılarının devamını diliyoruz.”

Ulaş; Sema Nil Yılmaz’dan sonra Defne-Muhtar Kent Vakfı bursu ile ABD’de eğitim görme hakkı kazanan ikinci Tarsus Amerikan Koleji öğrencisi oldu. Sema Nil, hâlen Denison University’de çift ana dal ile data analizi eğitimine başarıyla devam ediyor.

Başarı grafiği her yıl arttı

Tarsus Amerikan Koleji’nin örnek öğrencilerinden biri olan Ulaş Kaygısız’dan eğitim hayatındaki aşamaları ve yaptıklarını anlatmasını istedik.

“Uzun zamandır hayalini kurduğum üniversite hayatına yakında başlayacağım için çok mutluyum. Bu ana gelinceye kadar hazırlık sınıfı, 9., 10. ve 11. sınıflarda aldığım çok sayıda belge, yaptığım aktiviteler ve etkili çalışma sayesinde kendimi geliştirdim. Okula başlarken diğer öğrencilerden dezavantajlı olmama rağmen her yıl notlarım yükseldi ve başarı grafiğim arttı. Hazırlık sınıfını 88.57, 9. sınıfı 92.90, 10. sınıfı 93.36, 11. sınıfı 95.19 not ortalamaları ile bitirdim. Dört sene so-

nunda 93.82’lik genel ortalamaya ulaştım.

Yine bu yıllarda, yurt dışı üniversitelerinin matematik, fizik, kimya derslerinden yaptıkları sınavlarda başarı belgeleri aldım, okulumda birçok kez ayın ve yılın öğrencisi seçildim. Dört sene boyunca çok fazla etkinliğe katıldım. Düzenli olarak okulumuzun gezici kütüphanesi ile köy okullarına gittim, ortaokul çocuklarına ders verdim, kulüp kurdum ve projelerde yer aldım. Ayrıca boş zamanlarımda klasik gitar ve elektrogitar çaldım, akran rehberliği yaptım, okul tanıtım günlerinin hepsinde aktif görev aldım. Bunun dışında Interact Kulübü’ne katıldım. Yazılıma burada başladım ve böylece istediğim bölümün bu olduğuna karar verdim.

Bu yıl ABD üniversiteleri için çok önemli olan IELTS ve SAT sınavlarına girdim. 11. sınıfta IELTS sınavından 7 overall skorunu aldım. Yaz tatilinde ise SAT sınavına hazırlandım ve uzun bir çalışma sürecinin sonunda iyi bir sonuç elde ettim.

Bu yıl yaz tatilinde SAT sınavına hazırlık dışında üniversiteler konusunda da araştırmalar yaptım. Üniversite başvurularının neredeyse tamamının 1 Kasım tarihine kadar sonuçlandırılması gerekiyordu. Ben de bu nedenle tercih edebileceğim üniversitelerin eğitim kalitelerini, burs durumlarını, başvuru koşullarını araştırdım. ABD’nin önemli üniversitelerinden kabul aldım. Bunların içinden büyük ihtimalle Michigan State University’i tercih edeceğim.

Bugüne kadar beni hep desteklediğiniz, her yıl merak edip benimle ilgilendiğiniz için çok teşekkür ederim. Bundan sonra destekleriniz sayesinde ABD’de de sizi gururlandırarak bir profil sergileyeceğim.”

TAC'de ilk TEDx başarılı bir şekilde tamamlandı

7 Aralık Cumartesi günü Tarsus Amerikan Koleji TEDx ekibi başarılı organizasyonları ve birbirinden renkli konuklarıyla TAC'de bir ilke imza attılar. TEDxTarsusAmericanCollege'a katılan konuşmacılar ve konuklar keyifli zaman geçirdiler.

Güne konuşmacı olarak katılanlar arasında TAC mezunlarımızdan '75 Necati Güler, '81 Alihan Irmakkesen ve '03 Suzan Güverte de vardı. Mezunlarımız, okullarında böyle bir etkinliğe katılmanın ayrı bir gururunu yaşadıklarını belirttiler.

Konuşmacı olarak gelen konukların, TEDx ekibinin ve katkı sağlayan dinleyicilerin yüreklerine ve emeklerine sağlık. TAC'de birbirinden güzel organizasyonlarda yeniden görüşmek dileğiyle.

Necati Güler TAC '75

TEDxTarsusAmericanCollege

Doğa Bölükbaşı - Yiğit Acar

7 Aralık 2019 Cumartesi günü, Tarsus Amerikan Koleji'nde bir ilk gerçekleşti. 100 katılımcının ve dünyanın ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinden gelen sekiz konuşmacının bulunduğu TEDxTarsusAmericanCollege'in eşzamanlı olarak sosyal medya üzerinden canlı yayını yapıldı ve organizasyon, herkes tarafından büyük bir ilgiyle takip edildi. Mezunlarımızdan Necati Güler, Suzan Güverte ve Alihan Irmakkesen'in de aralarında bulunduğu sekiz konuşmacımız, etkinliğimizin "Easy to say, hard to accept." teması üzerine ilgi çekici konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmalar video şeklinde kayıt altına alındı ve düzenlemeler sonrası 22 milyon aboneye sahip olan "TEDx Talks" adlı YouTube kanalına yüklenecektir. TEDxTarsusAmericanCollege etkinliği düzenlenirken bizlere her an, her türlü destek verip yardımcı olan Neslihan ve Mustafa Özünlü'ye, TAC '88 mezunu Umut Yalnız'a, TAC '90 mezunu Mehmet Özel'e, TAC '89 mezunu Ercan Acımış'a, TAC '83 mezunu Ramazan Dincer'e, Betül

Suzan Güverte TAC '03

ablaya, Nuran Baykal'a, Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu'na, okulumuza, tüm mezun ağabeylerimize, ablalarımıza ve öğretmenimiz Lisa Ann Jindrich'e sonsuz teşekkürlerimizi iletmek isteriz.

Alihan Irmakkesen '81

TAC Forum 2019, Türkiye'nin dört bir yanından 10 okulu ağırladı

Doğa Bölükbaşı, TAC Forum 2019 Baş Organizatörü

Çağdaş Baran Yavuz, TAC Forum 2019 Baş Organizatör Yardımcısı

Yiğit Acar, TAC Forum 2019 Konferans Başkanı

20-23 Aralık 2019 tarihleri arasında okulumuzda, Türkiye'nin farklı yerlerinden gelen 10 okulun katılımıyla TAC Forum Konferansı gerçekleştirildi.

Bu yıl beşincisi düzenlenen TAC Forum'da; Koç Özel Lisesi, Özel Alman Lisesi, İçel Anadolu Lisesi, TED Mersin Koleji, Üsküdar Amerikan Lisesi, Gaziantep Özel Bahçeşehir Koleji, Özel Saint Benoit Fransız Lisesi, Özel Samsun TAKEV Anadolu Lisesi, Erciyes Anadolu Lisesi ve Tarsus Amerikan Koleji'nden toplam 200 delege, komite başkanı ve gazeteciye danışman öğretmenleri eşlik etti.

Tarsus Amerikan Koleji EYP Kulübü 2019-2020 eğitim-öğretim yılının başından itibaren yoğun bir şekilde çalıştığı parlamento organizasyonunda; Ekonomik İlişkiler, Bölgesel Gelişim ve Kalkınma, İstihdam ve Sosyal Haklar, İnsan Hakları, Trafik ve Ulaşım, Tarım ve Çiftçi Geliştirme, Yasal İlişkiler, Endüstri ve Enerji, Kadın Hakları, Kültür ve Eğitim komiteleri gibi önemli komitelerde yer alarak takım kurma, oryantasyon, komite çalışmaları ve genel kurul aşamaları gerçekleştirilmiştir.

İlk gün konuk öğrenciler kayıt yaptırdıktan sonra oryantasyon amacını taşıyan çeşitli oyunlar

oyunarak kaynaştılar. Konuk öğrencilerimiz okula gelmeden önce de resmi görevlilerimiz (gazeteciler, organizatörler ve komite başkanları) oryantasyon etkinliğine katılarak dört gün boyunca kendilerine yardımcı olacak bilgileri edindiler.

İkinci gün, Talas Oditoryum'da açılış seremonisi gerçekleştirildi. Seremonide, TAC '87 mezunu Önder Kaplancık'ın "Değişen Dünya" adlı sunumu misafirlerimiz tarafından ilgi ve beğeniyle karşılandı. Seremoninin ardından delegeler, komitelerine ayrılarak çalışmalarına başladılar ve üçüncü gün de komite çalışmalarına devam edildi. Dördüncü ve son gün, bütün komiteler Talas Oditoryum'da toplanarak parlamento birleşimini, yani genel kurulu gerçekleştirdiler. Genel kurulda evrensel/ulusal sorunlar, farklı açılardan ele alınarak bulunan çözüm önerileri tartışıldı ve oylama yapıldı. Parlamento birleşiminin ardından katılımcı okullarımıza yapılan plaket töreni ile konferansımız sona erdi.

TAC Forum 2019'un gerçekleşmesinde yardımcı dokunan ve bizlere destek olan herkese sonsuz teşekkür ediyoruz. Konferansımız sizlerin sayesinde herkes için unutulmaz bir deneyim oldu.

Bugünkü tüzük her bir TAC'linin eseridir

Doğan Gözde Özgödek '86

Sevgili TAC,
2018 yılı Temmuz ayında, o zamanki dernek yönetimi tarafından yaptırılan Yönetişim (Governance) Denetimi çalışması sonrası, tüzükte yenilikler yapılmasına ve geli-

şen, büyüyen Mezunlar Derneği ile mezunlarına yönelik yeni unsurlar içeren bir dernek tüzüğü hazırlanmasına karar verildi. 23 Mart 2019 Genel Kurulu'nda alınan bu karar sonrası, 8 Şubat 2020 Cumartesi günü, yasal yeter sayının yaklaşık beş katı, tüzüğümüzün öngördü-

ğü yeter sayının da yaklaşık üç katı bir sayı ile Olağanüstü Genel Kurulumuz toplandı. Sadece sayısal katılım değil, fikri katılım da çok üst düzeydeydi. Bunun temel sebebi ve itici gücü de Divan Başkanı Atahan Çukurova '72 ağabeyimizin bu emeğe dayalı, tam bir demokrasi anlayışı içinde, farklı görüşlerin de seslendirildiği, hareketli Genel Kurul'u, hemen her isteyene söz vererek ve sabırla yönetmesi idi. Hele toplantının başında kıdemli ağabeylerimizin Genel Kurul'a takdimi ve onların mezunlar tarafından alkışlanması, olayı salt bir hukuki toplantıdan sıcak bir kucaklaşmaya da çevirdi. Gelenek adeta ete kemiğe büründü. Aidiyetin anlamı nedir, bir kez daha gördük. Yine bir başka güzellik, dernek kurucularımızı da orada görmektir. Örneğin sevgili Aydın İzgialp '77 ağabeyimizin o gülen yüzü ve önemli katkılarını da gördük. Biz derneği, geçmişte onlarla tanıdık.

Tabii tüzük sadece o Genel Kurul'da değişmedi, onun öncesinde yaklaşık 6 ay süren ve pek çok mezunumuzun kıymetli görüşle-

rini aldığımız önerileri de içeren önemli bir metin oldu. Elbette her tüzük, her yasal metin eskir; ileride zamanı gelince, gerekirse yeniden tüzük çalışması yapılabilir. Bugünkü tüzük her bir TAC'linin birlikte eseridir, gerekirse yine birlikte değiştirebiliriz.

Tabii yine önemli bir başka husus, hukuk metinleri ne kadar "iyi" olarak kabul edilirse edilsin, uygulanması önemlidir. Bugün Türkiye'nin genel sorunu, yazılanla yapılanın farklı olabilmesidir. Biz, o hataya düşmemeliyiz.

Mezunlar Derneği, bu tüzükle

beraber yeni Vizyon Çalışması, iç yönetmelikler, Şube ve Temsilcilik Rehberleri, kurulması hedeflenen Mezun Yardımlaşma Sandığı gibi ek metinlerle çalışmalarını şekillendirmeye devam edecek.

İşin ciddi boyutu bu. İşin üretim boyutu bu. Ancak bu Genel Ku-

Bombalaki videosunu
seyretmek için
barkodu okutun.

<https://www.youtube.com/watch?v=FcVro6l5S8M>

rul'un, her TAC buluşmasında olduğu gibi mavra boyutu da çok önemli idi. Geleneğin bir başka yaşayan abidesi Haydar Göfer Hoca'nın doğum günü kutlamasını (dört gün erken de olsa) yapmanın, okulda yapmanın, okul yönetimi ile birlikte yapmanın keyfi de çok özeldi. Toplantı öncesi geleneksel Betül abla kahvaltısı, toplantı sonrası geleneksel Tarsus lezzet festivali ve esnafla kucaklaşma da unutulmazdı.

Betül ablaya çok teşekkürler.

TAC'yi TAC yapan değerlerin hemen hemen tamamını yaşadığımız bir gündü. Öyle olmasaydı, bizim Ankara mezunları sabahın köründe, yine İstanbul mezunları aynı şekilde sabahın köründe, bu karda kışta, TAC'leri ile ilgili bu önemli güne gelip güneydeki mezunlarımızla kucaklaşabilir miydi? Bu güzel güne, yurt dışından katılan ağabeylerimizin de eme-

ğini unutmamalıyım. Yılmaz Yetmen TAC '55 ağabeyimiz ne kadar şıktı öyle!

Kısaca, çok güzel ve özel bir gündü 8 Şubat. Biz el ele verince bir başka güzel ve güçlü oluyoruz. İleride, bugün rekor kabul edilen bu katılım, normal bir sayı olacak inşallah.

Bombalaki ruhu böyle bir şey galiba!

Saygı ve sevgiler

TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu üyelerimiz, 15 Kasım günü Sağlık Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu üyeleri ile

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ofisinde bir araya geldiler. Toplantıya katılım sağlayan tüm yönetim kuru-

lu üyelerimize, şube başkanlarımıza, mezunlarımıza, SEV Yönetim Kurulu Başkanı'na ve üyelerine teşekkür ederiz.

ECHO'nun kuruluşuna şahit oldum

1965 ECHO Mersin Gediz Sineması'ndaki konserimiz sonrası "hayranlarımızla"... Soldan sağa: Levent Kavvas ve Attila Yaprak.

1965 ECHO İskenderun Deniz Kulübü'ndeki şovumuzdan... Soldan sağa: Levent Kavvas, Attila Yaprak, Murat Asya, Taner Akdoğan, Erkut Yücaoglu.

Mustafa Cihat Danışman '65

1964 yılı Mayıs ayında bir gün, '65 Erkut Yücaoglu -bizi müziğe hevesli olarak gördü herhalde- beni, ikizim Mehmet Danışman'ı, Taner Akdoğan'ı, '65 Selçuk Cingi'yi ve '66 Nejat İçöz'ü Friendship'in arkasına çağırdı. "Hiçkimseye bir şey söylemeyin, bir müzik grubu kuracağız. Eylülde gelirken her biriniz birer müzik aleti getirin, ben de gitar getireceğim." dedi. Ben, Günhan ağabeyimin AFS'den gelirken getirdiği caz plaklarından heveslendiğim için "klarnet" dedim. Nejat bateri, Selçuk basgitar getireceklerini söylediler. Yaz tatili dönüşü eylülde, elinde gitarla çıkageldi. Biz de verdiğimiz sözü o zaman hatırladık. Erkut çok bozuldu. "Sizle yola çıkın..." dedi. Grup liderliğinden istifa etti.

Fakat pes etmedi. Güvenilir elemanlar bulma çabasına girdi. Sonuçta '66 Attila Yaprak, '66 Levent Kavvas, '65 Murat Asya ile ilk ECHO kuruldu. O yıl Elvis ağırlıklı başarılı konserler verdiler.

1965 ECHO İskenderun Deniz Kulübü'ndeki şovumuzdan.. Soldan sağa: Attila Yaprak, Murat Asya, Taner Akdoğan, Erkut Yücaoglu.

1965 ECHO Tarsus Amerikan Koleji Assembly Hall'daki konserimiz. Soldan sağa: Taner Akdoğan, Levent Kavvas, Erkut Yücaoglu, Murat Asya, Attila Yaprak.

İşinin uzmanlarından İnsan Kaynakları Eğitimi

Umut Yalnız TAC '88

Değerli Mezunlarımız, 16 Kasım Cumartesi günü TAC İzmir ve TAC Üsküdar Mezun Dernekleri ile hâlihazırda okuyan, mezun olacak ve kariyerinin henüz başındaki mezunlarımız için faydalı olacağına inandığımız bir "İnsan Kaynakları Eğitimi" gerçekleştirdik. Eğitim için konusunda ehil, uzun yıllardır bu alan üzerinde çalışan mezunlarımızdan yardım aldık. Sağ olsunlar, her zaman olduğu gibi bizleri kırmadılar ve değerli bilgilerini paylaştılar.

Konunun uzmanı mezunlarımızdan:

Emin Ersoy TAC '83, CV hazırlamanın inceliklerini, neleri anlatmamız gerektiğini ve vazgeçilmezlerini,

Zeynep Tolunay TAC '02, iş görüşmesi hazırlığını, görüşmede kesinlikle dikkat edilmesi ve asla ya-

pılmaması gerekenleri,

Mine Dedekoca UAA '99, çalışma hayatının ilerlediği yönü ve geleceğin çalışma şekli olan "uzaktan çalışmayı",

Arca Akalın ACI '06 ise iş görüşmesine davet edilene kadar yapılması doğru olanları ve proaktif iş arama yollarını anlattılar.

Mehmet Gür '69 ağabeyimiz katılımcılara yeni kitabı olan Yol'da yer alan, iş hayatı tecrübelerinin olduğu bölümleri özetledi. Mehmet Gür'ün imzalayarak hediye ettiği Yol, konumuza -iş ve iş hayatı- uyumlu olması nedeniyle kapış kapış gitti.

Her konuşmacımız anlatımlarını kendi tecrübelerinden de örnekler vererek detaylandırdıkları için organizasyonumuz, gerçekten eşi bulunmaz bir eğitim hâlini aldı. Katılımcılar da her zamanki gibi pırıl pırıl insanlar olunca; detaylı tartışmaların gerçekleştiği, çok faydalı bir cumartesi öğleden sonrası geçirdik.

Başta dört konuşmacımız olmak üzere etkinliğimize katılan tüm mezunlarımıza tekrar çok teşekkür ederiz. Başka etkinliklerimizde görüşmek üzere.

Saygılarımızla,
TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube.

“Maceralarla dolu bir TAC rüyası...”

Çok yönlü, sosyal, enerjisi hiç bitmeyen bir TAC'li: Hakan Dönmez. TAC yıllarını “Okula ilk geldiğiniz günü unutamıyorsunuz, bir de mezuniyet gününüzü. Bunların arasında yaşadıklarınız ise hiç uyanmak istemediğiniz, maceralarla dolu bir TAC rüyası.” sözleriyle özetleyen 1990 mezunu Dönmez ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Röportaj: Sıla Arman '18 & Fem Yüksel '18

■ *Bize kendinizden bahsedebilir misiniz?*

Sevgili Sıla ve Fem, öncelikle kliniğime hoş geldiniz. Sizler gibi değerli genç kardeşlerimi tanımak bana mutluluk veriyor.

1972 yılının Ocak ayında soğuk bir kış günü, babamın eğitimi ve görevi nedeniyle ailemin bulunduğu Ankara'da doğmuşum. İlkokula başlarken Mersin'e geri döndük, burada Çankaya İlkokulu'nu bitirdim. TAC'den 1990 yılında mezun oldum. Diş hekimi olmak, Çapa'da okumak istiyordum ve kazandım.

Çapa'da ortodonti uzmanlığı yaparken bir arkadaşım sayesinde aikidoya başladım; aralıklı olmakla beraber hatırı sayılır bir süre ilgilendim. Şu anda dördüncü Dan'ım. Tabii çocukların olmasıyla beraber aikidoya fazla zaman ayıramamaya başladım ve sonunda bıraktım. Yine de gençliğime, bunun dışında da birçok

hobiyi sığdırma fırsatı yaratabildim. Üniversiteden sonra dalgıçlıkla ilgilendim, Sultanahmet'te Cafer Ağa Medresesi'nde kuyumculuk ve seramik kursuna gittim. Latin dansları yaptım, çoğunluğu İspanyolca olan şarkılardan da oldukça etkilenererek Cervantes Enstitüsü'nde dört kur İspanyolca eğitimi aldım. Bunların yanı sıra metafizik ve biyoenerjiyle ilgilendim.

Sonrasında Japon kılıç sanatı olan iaido ile tanışma fırsatım oldu ve şu anda İaido Türk Milli Takımı'ndayım. Düzenli olarak haftada en az iki antrenman yapıyoruz. Atina'da Avrupa İaido Şampiyonası'nda takım olarak bu yıl ülkemizi en iyi şekilde temsil ettik. Bireysel olarak da ikinci Dan sınavını geçtim. Her Dan'dan sonra Dan senesi kadar beklemek gerektiğinden yükselmek hayli emek istiyor. Mesela şimdi, üçüncü Dan sınavına girebilmek için aralıksız iki sene daha iaido antrenmanı yapmam lazım. Zamanında Japon kültürüyle oldukça ilgili olduğum için Japonca dersi de almıştım.

Şimdi, düzenli olarak haftada bir gün kuyumculuk kursuna gidiyorum. Dikkatinizi çekiyorum; takı değil, kuyum. Altın ile çok fiye verildiğinden genellikle gümüş kullanarak yüzük, kolye ve küpe yapıp gerekirse altın ile kaplatıyoruz. Kırmızı beyaz TAC logosunu da yepyeni bir tasarımla ilk kez bir yüzükte kullandım. Yani anlayacağınız, bir ortodontist olarak Nişantaşı'nda genellikle yoğun olan ve tüm diş tedavilerinin yapıldığı inter-disipliner bir diş kliniğini yönetirken bile hem materyalist çemberin dışına çıkarak zihinsel berraklığı yakalayıp sürdürülebilmek hem de spiritüel olgunlaşmayı yaşayabilme amaçlarıyla, işlerimi engellemeden hobilerime ihtiyaç duyuyor ve vakit ayırmaya gayret ediyorum.

Son maceram da ikinci üniversite için açık öğretimde dört yıllık

işletme fakültesine kayıt yaptırmak oldu. Birinci vizeler fena geçemedi!

“Ağabeylik, ablalık, kardeşlik sevgi olmadan olur mu?”

■ *TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınızı nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz? TAC ile ilgili karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?*

Bence bana kazandırdığı en önemli özellik “multi-tasking”. Yaşamın birçok alanında aynı anda

birçok projeyi yürütmeniz gerekiyor. Bunu planlayabilmek ve hakkıyla realize edebilmek, çoğu zaman gerekli görevleri delege etmeye ve tabii ki sağlıklı insan ilişkilerine dayanıyor. TAC'de karakterimize kazınan ağabey-abla-kardeş ilişkileri, tüm bunların sonucunda yine okulumuzdan aldığımız kendimizi prezante edebilme ve medeni cesaret becerileri, bu bağlamda çok değerli.

Bir diğer çok önemli özellik ise İngilizcenin önümde açtığı

bozmaz. Bence bu, devam etmesi gereken çok önemli bir gelenek. TAC'de ağabey-abla-kardeş arasındaki sevgi-saygı ilişkisi, köklü bir kurum kültürüdür ve ne silinebilir ne de empoze edilebilir. Tüm sevgi ilişkilerinde olduğu gibi; insanlar ancak gönülden isterlerse severler, zorlamayla değil. Ağabeylik, ablalık, kardeşlik sevgi olmadan olur mu?

■ **Okul ile ilgili unutamadığınız anılarınızı bizimle paylaşabilir misiniz?**

Okula ilk geldiğiniz günü unutamıyorsunuz, bir de mezuniyet gününüzü. Bunların arasında yaşadıklarınız ise hiç uyanmak istemediğiniz, maceralarla dolu bir TAC rüyası.

Hayata dair pek çok şeyi öğrenmeye başladığım sevgili okulumda Roger Hauser bana akustik gitar çalmayı öğretmişti bu vesileyle birçok parçayı çalma imkânım oldu. Müzik gününde Let It Be ve Hava Nagila parçalarını çaldığımı, insanların da coşkuyla eşlik ettiklerini hâlâ hatırlarım.

Mekânı cennet olsun, Ahmet Halil Hoca'mız bir biyoloji dersinde klorofilin bitkilerin fotosentezindeki rolünden bahsetti. Benim de sağ el bileğim hizasında sanırım doğuştan gelen yeşil bir nokta vardır. El kaldırdım ve o noktayı gösterdim. "Hocam bu klorofil mi?" diye sordum.

Sonradan yayla komşumuz olacak hocam, "Evet, sen bir ağaçsın!" dedi, hiç unutmam.

O gün bugündür meyve vermeye çalışıyorum.

Mrs. Devens okuldan ayrılacaktı. Kenya'da safari sırasında çektiği tüm fotoğrafları bana hediye etmişti. Afrika manzaraları ve harika safari görüntüleri bana, o yaşta çok ilginç gelmişti. Yıllar sonra, yakın zamanda kaybettiğimiz değerli hocam Alan McCain bana Mr. Devens'in yaptığı Rumeli Hisarı tablosunu hediye

geniş dünya ve yabancı dil öğrenme yatkınlığım. İspanyolcaya başladığımda, İngilizceden farklı olarak Latin dil ailesine mensup olduğu için epey zorlandım. Japonca, Türkçe gibi Ural-Altay dil grubuna ait olarak bizim cümle yapımıza benzese de neticede o da yabancı bir dil. Ne var ki insan, yeterince emek verince önemli bir eşiği aşıp belirli bir seviyeye çıkabiliyor. Yani hepimiz TAC'de yabancı dil öğrenme metodolojisini aldığımız için farklı herhangi bir dili öğrenmek bizler için çok kolaylaşıyor. Buradan tüm ağabeylerime, ablalarım ve kardeşlerime haber vermiş ve tavsiye etmiş olayım.

Bilmiyorum bahsetmeme gerek var mı, sanırım hepimiz farklı kültürlerle açık ve saygılı kişileriz. Bence bu da okulumuzun bize kazandırdığı çok değerli bir erdem.

■ **TAC'ye özel olan ağabeylik-ablalık kültürü hakkında ne düşün**

şünüyorsunuz?

Bu kültürün olumlu yanlarının olduğunu düşünüyorum. Ama tabii ki bu saygı-sevgi ilişkisini suistimal eden insanlar olduğunu maalesef hepimiz görmüşüzdür. Yine de istisnalar kaideyi

TAC'de ağabey-abla-kardeş arasındaki sevgi-saygı ilişkisi, köklü bir kurum kültürüdür ve ne silinebilir ne de empoze edilebilir.

etti, hâlâ bende durur.

Bizim dönemden bir arkadaşımız ciddi bir trafik kazası geçirmişti. Matematik hocamız Cecil Allen bunun üstüne derste tüm sınıfı ayağa kaldırdı, arkadaşımızın iyileşmesi için birlikte dua ettik, bunu da unutmam. Yıllar sonra kısmet oldu, İstanbul'da yaşayan hocamı kliniğimizde ağırladım. Arkadaşımız da maşallah, Allah uzun ömür versin, hâlâ turp gibi. Bunlar unutamadığım anılarımdan sadece birkaç tanesi.

■ **Şu an TAC hayatınızda nasıl bir yer kaplıyor?**

TAC'de aldığım liderlik, sunum yapma, medeni cesaret, yaşam boyu öğrenme ve özellikle İngilizceyi, nefes almak gibi, hissetmesem de neredeyse her gün kullanıyorum. Bu hepimiz için geçerli. Ara sıra arkadaşlarımızla

dönem yemeklerimiz oluyor bu vesileyle görüşmüş oluyoruz. Artık çocuklarımız büyüyor, kızım Üsküdar Sev İlkokulu'na gidiyor. Şu an 4. sınıfta okuyor. Ben de o okula başladığından beri Okul Aile Birliği'ndeyim. Okulun tüm sorunlarını biliyoruz ve olabildiğince yardımcı olmaya çalışıyoruz. TAC'den aldığımız ve çocuklarımıza aktardığımız o kültür de hayatımızda devamlılığını sürdürüyor.

■ **Sizin gibi dış hekimi olmak isteyen kardeşlerinize ne gibi önerilerde bulunmak istersiniz?**

Eminim ki kardeşlerimiz, İngilizcecelerini geliştirmek için ellerinden gelenleri yapıyorlardır. Ama ben, eğitim süresi yarıya indiği için buna daha çok dikkat etmelerini tavsiye ediyorum. Hazırlıktan itibaren tüm ders-

lerini sıkı tutmaları çok önemli. Bunun dışında çevre edinmek ve bağlantılar da günümüzde gerçekten büyük önem taşıyor. Arkadaşlarıyla aralarını iyi tutup bağlarını koparmasınlar. Mezun olduktan sonra, bu bağlarla meslek hayatına girdiklerinde sahip oldukları bu çevre onların çok işine yarayacaktır. Yurt dışında okumak ya da uzmanlık yapmak isterlerse bunu desteklerim, ama istemezlerse kendilerini geliştirebilecekleri birçok mecra var. Kendilerini geliştirip mesleklerini güncel bilim ışığında hakkıyla yaparlarsa eminim başarılı olacaklardır. Kliniğimin kapısı TAC mezunu tüm meslektaş adaylarına ve tüm mezunlarımıza her zaman açıktır.

Bu dolu dolu anlatımlarınız için çok teşekkür ederiz Hakan ağabey.

“TAC’nin değeri, mezun olduktan sonra daha iyi anlaşılıyor”

Dededen TAC’li Tuğrul Öz ile mezun olduğu 1995 yılından bugüne hayatını, kariyerini, unutulmaz okul anılarını ve kendisi dâhil, 50 yıla yayılmış pek çok TAC jenerasyonunu bir araya getiren basketbol sevgisini konuştuk.

Röportaj: Doğu Yurtsever ‘19 - Mert Söğütü ‘19

■ **Merhaba Tuğrul ağabey, bize kendinizden bahsedermisiniz?**

Ben Tuğrul Öz, TAC ‘95 mezunuyum. İlkokulu Adana’da okudum, sonra 1988 yılında Tarsus Amerikan Koleji’ne girdim ve 1995 yılında mezun oldum. Liseyi bitirdikten sonra, o dönemdeki okul müdürümüz Mr. Conrath’ın da yönlendirmesi ile ABD’ye gittim ve Monmouth College’ta işletme okudum. 2000 yılının sonunda Türkiye’ye döndüm. Yapı Kredi Bankası’nda müfettiş yardımcısı olarak çalışmaya başladım. Yaklaşık 8 sene bu bankada müfettişlik ve akabinde proje finansman yöneticiliği yaptıktan sonra 2008 yılında Akbank’a geçtim. İki yıl Akbank’ta proje finansman bölümünde çalıştım. Daha sonra 2010’da Hattat Holding’e finans koordinatörü olarak geçtim. 2015 yılından beri de Karadeniz Holding’in finans direktörü olarak çalışıyorum. Evliyim, Zeynep ve Defne adlarında iki kızım var.

■ **Şu an çalıştığınız şirket, neler**

yapıyor?

Karadeniz Holding, dünyanın en büyük powership gemilerine sahip. Kısaca, gemi üzerinde elektrik üretimi ve çeşitli ülkelere elektrik satışı gerçekleştiriyoruz. Bu sektörde dünyanın en büyük gemi filosuna sahibiz ve Endonezya, Lübnan, Gana, Küba gibi dünyanın birçok yerinde çeşitli ülkelerin elektrik idareleri ile çalışıyoruz.

■ **Tarsus Amerikan Koleji’ne girmeniz nasıl oldu?**

Babam 1969, dedem Ertuğrul Deniz ise 1945 mezunudur. TAC, hep ailemizin içindeydi; o dönem benim de doğal hedefim TAC’ye gitmekti. Zaten sınavı kazanınca çok da düşünenecek bir şey olmadı. Böylelikle 1988 yılında Tarsus Amerikan Koleji’ne girdim.

Babam 1969 mezunu demiştim, aslında 1968 mezunu olacaktı ama orta birinci sınıfta bir sene kalmış. O yüzden Homecoming’leri hem 68’lilerle hem de 69’lularla kutlar. Hangi

dersten kaldığını sorunca bazen beden eğitimi diyor, bazen de müzik. Hangi dersten kaldığını biz de tam bilmiyoruz, o yüzden artık sormayı bıraktık! Sonuç olarak amcam İlkin Öz (1964) ve kardeşim Alper Öz (2001) dâhil, bütün jenerasyonlar TAC’liyiz.

■ **Basketbol oynadığınızı biliyoruz. Bu sporun hayatınızdaki önemi nedir?**

Ben profesyonel olarak oynama fırsatı bulamadım ama TAC’de aktif bir oyuncuydum ve hâlen mümkün olduğu ölçüde çeşitli gruplarda oynamaya devam ediyorum. Herkes gibi ben de basketbola TAC’de Prep’te başladım. İlk olarak orta birde Sadık Paşa’da seçmelere gitmiş ve okul takımına seçilmiştim. O zamanlar, okulda şimdiki gibi sahalar yoktu ve imkânlar kısıtlıydı. Bize antrenman sahasında sıra gelmediği için biz de antrenmanlarda sürekli Gözlüküle’de koştuk. Baktım 3-4 ay ortada top yok, hentbol seçmelerine

girdim ve 6 ay hentbol takımında oynadım. Onların antrenman sahası vardı. Ancak hentbol beni pek sarmayınca tekrar basketbola döndüm ve ortaokul takımında oynamaya başladım.

O dönem antrenör, kulüp, basketbol, TAC bağı nispeten azalmıştı. Biz orta üçe geçtiğimiz zaman bizim takımdan kimse ümitli değildi. Başımızda Nur Cemal hoca vardı ama o da beden eğitimi öğretmeniydi. Antrenörümüz olmadığı için lise ikinci sınıftan Umut ağabeyimiz başımızdaydı, bize bir sene boyunca antrenörlük yaptı. Takımı motive etmek konusunda müthiş başarılıydı. Biz de o gazla, TAC ruhuyla, mücadeleyle derken Mersin’de ve bölgesel turnuvada herkesi yendik, Türkiye yarı finallerine gittik!

■ **“Basketbol, TAC’de çok önemli ve keyifli bir gelenektir”**

O dönemden sonra biz liseye geçince TAC-Çukurova ilişkisi yeniden oluştu. Başımıza İbrahim hoca gelmişti yeniden, onun da üzerimde büyük emeği vardır. Bizim lise son olduğumuz dönemde tekrar Türkiye genelinde yarı finallere kadar gittik. Hatta o dönem, ortaokul takımı da Türkiye 3.sü olarak büyük başarı elde etti. Ne var ki o yıllarda Adana’da yolları fazla virajlı yapmışlardı... Lise sonda ağır bir trafik kazası geçirdim ve birkaç ay hastanede yattım. Spora da yaklaşık iki sene ara vermek zorunda kaldım. Dolayısıyla aklımdaki “Profesyonel olabilir miyim acaba?” düşüncesi rafa kalkmış oldu. Tabii o zamanlar yönlendirme de daha düşüktü. Şimdi aileler çok daha bilinçli. Çocukları küçük yaşta bir konuda yetenekli olduklarını gösteriyorsa, aileler de çok daha bilinçli bir şekilde onlara destek sağlıyorlar.

Her şekilde spor, hayatımda hâlâ çok önemli bir yere sahip ve ben de

“Öğrencilere en büyük tavsiyem, TAC’yi TAC yapan geleneksel değerlerden vazgeçmeyip, bunları hızla değişen evrensel değerler ile harmanlamaya çalışmaları olacaktır.”

fırsat buldukça basketbol oynamaya devam ediyorum. Zaten basketbol, TAC’de çok önemli ve keyifli bir gelenektir. Basketbol, Tarsus’ta cumartesi 11’de başlayıp 1’de biten; İstanbul’da da kırk yılı aşkın süredir yine 11’de başlayıp 1’de sona eren bir hafta sonu aktivitesidir. Gerçi Tarsus’taki biraz daha “basket sonrası kebab” odaklı olmakla beraber, yıllardır süregelen müthiş bir organizasyon olarak devam ediyor.

Bazen düşünüyorum; Necati ağabeyler, Ali Aşkın ağabeyler, Ali Zallak ağabeyler var. ‘68 mezunu ağabeylerimiz geliyorlar. Benim babamla aynı dönemden, 71 yaşında adamlar da orada, 2019 mezunu gençler de orada. 50 yıla yayılmış jenerasyonlar, iki potada kıran kırana mücadele ediyor.

Umarım bu birliktelik daha uzun süre devam eder. Ben de fırsat buldukça gitmeye gayret ediyorum.

■ **Unutmadığınız bir TAC anısı var mı?**

Tabii, çok fazla var! Ama en akılda kalanlardan birisinden bahsetmek gerekirse; biz lise ikideyken bu aralar kütüphane olan lounge’a duvar örülmüştü. Biz de okulun son günü orada etten barikat kurup ardından balyozlarla duvarları kırmış ve özgürlüğümüzü ilan etmiştik! Tabii sonra hepimiz disipline gidip ceza almıştık! Her ne kadar yaz tatili sonunda okula döndüğümüzde duvarı daha kalın bir şekilde örülmüş olarak bulduysak da o dönem yaşadığımız heyecan, hâlâ aklımdadır.

■ **TAC öğrencilerine bir tavsiyeniz var mı?**

Çok da klişe şeyler söylemek istemiyorum. TAC’nin değeri bence mezun olduktan sonra daha iyi anlaşılıyor. Ama şunu belirtmekte fayda görüyorum: Dünya çok hızlı bir şekilde değişiyor. Eskiden önemli olan değerlerin yerine hızla yenileri geliyor. Bilgi, eskiden çok değerliydi. Mesela benim zamanımda bankada mevzuat bilmek çok önemliydi, çünkü bunu bilenlerin sayısı çok azdı ve bilgiye ulaşmak da hiç kolay değildi. Şimdi herhangi bir konu hakkında bilgi sahibi olmak istediğinizde Google’a girerek yarım saatte uzman oluyorsunuz. Geldiğimiz noktada bilgiyi nasıl proses ettiğiniz, yaratıcılık, insan ilişkileri çok önemli. Belki hep önemliydi, ama bence artık daha da önemli hâle geldi. Buna ek olarak, müthiş mezun network’ü ile yukarıda bahsettiğim yetilerin en güzel öğrenilebileceği yerlerden biridir TAC. Öğrencilere en büyük tavsiyem, TAC’yi TAC yapan geleneksel değerlerden vazgeçmeyip, bunları hızla değişen evrensel değerler ile harmanlamaya çalışmaları olacaktır.

Aylin Senem Pişkin TAC '13

2013 senesinde TAC'den mezun olduktan sonra Kanada'da University of British Columbia'da ticaret-pazarlama okudum ve sürdürülebilirlik üzerine sertifika programını bitirdim. Ardından otomotiv sektöründe, AutoTrader şirketlerinden Convertus'ta dijital pazarlama uzmanı olarak çalıştım.

Sonra kısa süreliğine eğitim sektörüne yoğunlaşan bir pazarlama ajansında sosyal medya pazarlaması yaptım.

Şu anda Dentsu Aegis ailesinden Vizeum'un Vancouver ofisinde dijital medya uzmanı olarak çalışmaktayım. Bütün büyüklerime ve kardeşlerime selamlarımı yolluyorum. Kanada'da okumak, yaşamak veya dijital pazarlama üzerine soruları olan kardeşlerim, bana LinkedIn üzerinden ulaşmaktan çekinmesinler. Çok selamlar.

Can Çelikyılmaz TAC '12

TAC 2012 mezunuyum. TAC'nin IB programını tamamladım ve bu program sayesinde lise sonrası akademik hayatımı Kanada'ya taşıdım.

Kanada'nın batı yakasında, Vancouver şehrinde British Columbia Üniversitesi'nde eğitim gördüm ve oradaki potansiyeli, yaşam kalitesini tecrübe edince Vancouver'da kalmaya karar verdim.

Profesyonel kariyerime 2015 senesi sonunda Nestlé şirketinde başladım, 2019 senesinde de iyi bir fırsat ile fonksiyonel gıda sektörüne geçiş yaptım. Şu an o sektörde üretim müdürüyüm ve dünyanın her bir tarafından Kanada'ya yerleşmiş insanlarla birlikte çalışıyorum.

Hedefim, Türkiye'yi içinde bulunduğum toplulukta en iyi şekilde temsil etmek. Ayrıca mümkün olur ise 2022'de, dönemimizin 10. sene TAC Homecoming'inde de kendi dönemimi, ablalarımı, ağabeylerimi ve kardeşlerimi yeniden görebilmek.

Sevgi ve saygılarımla.

YILIN EN “SON CUMA”SI

27 Aralık 2019 akşamı yılın en son “Son Cuma” etkinliği için Ortaköy Hobo Café’de bir araya geldik.

Yılın en “Son Cuma”sı, aynı zamanda bir yeni yıl kutlamasıydı. Aynı gece, iki mezunumuzun yeni çıkan kitaplarının tanıtımını da yapabildik. İlksen Utlu (Çiğdem) ‘00 “Üzüntü ile Neşe, Gezerler Hep El Ele” ve Mehmet Gür ‘69 da “Yol” kitaplarını anlattılar. Bod-

rum’dan gelen ‘66 mezunumuz Muhsin Günaştı ağabeyimiz de kendisinden ve tecrübelerinden bahseden kısa bir konuşma gerçekleştirdi.

BOM hızı sorunu

Gecenin ilerleyen saatlerinde, tüm katılanlarla beraber özellikle maçlarda karşılaştığımız BOM hızı sorununa eğildik. Çeşitli dönemlerin olduğu birlikteliklerimizde BOM

çekildiği zaman hız farkından dolayı düzensizlik oluşmakta. Bu tür birlikteliklerde ortak bir BOM seviyesi yakalamak için tüm mezunlarımızla BOM standardı çalışması yaptık.

Bir sonraki Son Cuma’da buluşmak üzere yeni yılda sağlık ve başarı dileklerimizle ayrıldık.

Saygılarımızla,
TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şube

**İş dünyasının deneyimli
TAC'lileri, genç kardeşleriyle
bir araya geldi**

Okulumuzda bir Kariyer Günü daha verimli ve keyifli bir şekilde tamamlandı. Emek veren herkesin yüreğine ve ellerine sağlık. Yıllar sonra mezun oldukları okullarına dönüp mesleklerini TAC'li kardeşlerine anlatmanın mutluluğunu ve heyecanını yaşayan mezunlarımıza Kariyer Günü'ne bizleri kırmayarak geldikleri için çok teşekkür ederiz. Bir başka etkinlikte yeniden görüşmek dileğiyle.

TAC içinde TAC'lılara TAC'yi anlatmak!

Fırat Sezginsoy TAC '00

Her şeyden önce şunu söylemem gerekir ki her ne bahane ile olursa olsun okula, yani yuvama uğramanın keyfine asla paha biçilemez. Kapıdan girdiğin an güvenliklerle başlayan ilk temas, elindekileri köşeye atıp uzundur görmediğin bir kardeşine yönelirken yol üstünde sevdiğin bir ağabeyini görüp durum raporu vermek, uzaktan eski hocanı gözüne kestirip karşıdan tebessümle gelişini izlemek... Sanırım bu keyif hiçbir zaman bitmeyecek.

Mezuniyet sonrası 20. senemde bu sefer bambaşka bir bahane ile gittim yuvama. Ali Cerrahoğlu ağabeyimiz beni ilk aradığında Kariyer Günü için kendisine beni çağırarak konusunda emin olup olmadığını birkaç kez sormak zorunda kaldım. Ne de olsa meslek hayatında uzunca bir süre beyaz yakalı çalışıp sonrasında yıllarca iki şirket yönettikten sonra bir anda her şeyi bırakıp hayallerine yelken açan, yarını belirsiz bir mezundum. Sağ olsun kendisi bana TAC'nin farkını da bir kez daha hatırlatmış oldu.

Hayatın cilvesi, konuşma yaptım

ğım sınıf, henüz 12 yaşındayken disipline çağırıldığım idari oda çıktı! Her sene okulda bir değişiklik görmeye alışmıştık, bu seneki manidar oldu! Hayatımın ilk savunmasını yazdığım oda artık sınıf olmuş ve ben, ilk kez tahtaya sırtım dönük vaziyette sınıfın ters köşesinde duruyordum. Gözleri kocaman açılmış gençlere ne anlatmam gerektiğinin stresiyle çaldı klasik müzikli zil. Öğrenci her yerde öğrenci, birçoğu için dersten kaytarmak olduğunu bildiğimden dikkatlerini almak için keyifli bir şey anlatmalıydım. Hayatta keyifli olması ge-

reken bir şey varsa o da yaşamın kendisi olmalıydı. Ben de dur durak bilmeden aktardım kendi hayatımı, tecrübelerimi, titizlikle yol göstermekten kaçma kaçma!

Anlatırken çıkıverdi mezuniyet sonrası kaç TAC'li üzerimde iz bırakmış. İlk işe alan mı dersin, beni yetiştiren mi istersin? Gelişimimde kim vardı desen TAC, şimdi niye buradasın desen TAC. TAC içinde TAC'lılara TAC'yi anlatıyordum. "Nasıl geçti?" diye soranlar, "keyifli"den ne kastettiğimi anlamışlardır.

Bir de yanıma ismi gibi "Çağlayan" son sınıf vermişler, gölgem gibi yanımda. Tantuni, tatlı ritüellerimden nasibini aldı, keza ben de yeni nesilden aldım. Konuştukça, mezuniyetlerini gördükçe ayrı ayrı hem şaşırdım hem sevindim. Kim ne derse desin TAC hâlâ TAC, gençler de hâlâ genç ve pırıl pırıl!

Yeni genç dostların İstanbul'a yanıma düşmelerini heyecanla bekliyorum olacağım. Hayatlarında bir anı olabildiysek ne mutlu. İleride farklı anılarla başka bir Kariyer Günü'nde yeniden buluşmak üzere. Baştan sona ince ince düşünülmüş bu organizasyonda emeği geçen herkese teşekkürler.

K. Kerem Kavrar TAC '96

Öncelikle bu etkinliği düzenleyen ve emeği geçen herkese çok teşekkür ederim. Etkinlikteki her detay incelikte düşünülmüştü. (Özellikle Keleşoğlu baklavaları!)

Mezuniyetten yıllar sonra, okula böylesine anlamlı bir organizasyon için geliyor olmaktan ayrıca gurur duydum ve harika bir gün geçirdim. Umuyorum ki bu zamana kadar TAC'nin bize kattığı ve başka bir yerde kolay kolay kazanılamayacak özellikler ile yürüdüğüm kariyer yolunda elde ettiğim tecrübelerin bir kısmını genç kardeşlerime aktarabilmişimdir.

İleride her birinin çok başarılı olacağından hiç şüphem yok.

Mezunlar Derneği'ne ve TAC'nin tüm idari kadrosuna bu vesile ile teşekkür ederim.

58 yıl sonra

Oral Çalışlar

Tarsus Amerikan Koleji'nden 1961 yılında üzülecek ayrıldım. Coğrafya dersinden 4 aldığım için sınıfta kalmış ve okuldan atılmışım. Aynı yıl Tarsus Lisesi'nde tek dersten borçlu geçmek mümkündü. Coğrafyadan borçlu olarak orta ikiye geçtim.

Kolejden istemeyerek ayrılmanın acısı, uzun yıllar içinde bir ukde olarak kaldı. Dört yıl okuduğum Tarsus Amerikan Koleji hayatımda derin izler bıraktı. Küçük çocuklar olarak aynı sınıflarda okuduğum arkadaşlarımla bağım hiç kopmadı.

Bu vesileyle en verimli çağlarımda kaybettığım sınıf arkadaşlarımla aklımda kalanlarını sizlerle paylaşmak isterim. Birkaç gün önce Prof. Selçuk Çingir'i kaybettik. Mustafa Savatlı, Mert Kaptan, Can Saydam, Sait Kozacıoğlu, Ercüment Topçu, Servet Taş, Suphi Gözoğlu, Lütfü Suyolcu ve Mehmet Eskicioğlu'nu özlemle anıyorum.

1961 yılında terk etmek zorunda kaldığım okuluma 2019 Kariyer Günleri için çağrıldığımda çok mutlu oldum. Okul sıralarına 58 yıl sonra yeniden oturmuştum. Okulun bahçesinde hüzün ve heyecanla karışık dolaştım. Arkamda kocaman bir tarih kalmıştı. 68 isyanı, askeri darbeler, tutuklanma-

lar... Birçok arkadaşım bu büyük anafurun içinde hırpalandılar, baskı gördüler.

Bizim kuşak, bir isyan kuşağıydı. Zamanın ruhu böyleydi. Bedelini de ödedik.

İşte bütün bu karmaşık tarihin birikimiyle, sınıfın kapısından girdim. Yaşadıklarımı, bana bu okulun kazandırdıklarını anlattım. Dircimi ve hak arama ısrarımı, itiraz etmeyi ilk burada öğrenmişim. Farklı bir dünya olduğunu bir taşra kasabasında, üstelik mektup dışında bir haberleşme imkânının olmadığı koşullarda, burada fark etmişim. Burada zengin bir kütüphanenin imkânlarından yararlanmışım. Din ve mezhep farklılıklarını burada anlamış, bunu bir zenginlik olarak benimsemişim. Bir insanın hangi milletten, hangi mezhepten olduğu onun tercihi değildir. Bu nedenle farklı milliyetlere, farklı mezheplere sahip insanların "ötekileştirmenin" anlamsızlığını ilk burada hissettim.

Öğrenci kardeşlerimle hayat öykümü paylaştım. Bu okulun bende bıraktığı izleri anlattım... Son olarak onlara, "Okulunuzun kıymetini bilin." dedim.

58 yıl aradan sonra okulun kapısından çıkarken bu kez üzgün değil, mutluydum.

“Öğrencilerle her meseleyi konuştuk”

Oral Çalışlar TAC '66 Dönemi

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin eski başkanı Dr. Ali Cerrahoğlu, havaalanında Tiran'a uçmak üzereyken telefon etti. "Ağabey, okulun kariyer günleri için 10 Aralık'ta gelebilir misin?" diye sordu. Tiran'da yakın tarihinin en büyük depremine (6.4 büyüklüğünde) gece yarısı yakalandık. Dört gün kaldığımız Arnavutluk'ta hemen her gün sallandık. Hiç fark etmez, Tarsus'a gidecektim.

Ardından ver elini Tarsus. Çocukluğumun, ilk gençlik yıllarımda Tarsus'u. 1957 yılında mutlu bir çocuk olarak girip 1961 yılında tek dersten kalınca üzülecek terk ettiğim okulun sıralarına 62 yıl sonra yeniden dönmek heyecan verici. Tarsus'taki ilk gecemde, çocukluk ve ilk gençlik günlerimi paylaştığım Cahide teyzemin oğlu Selçuk ve İsmail amcamın kızı Nazlı'yla buluştuk.

Gece yarısına kadar komikliğiyle, neşesiyle hatırladığımız

rahmetli Dürdane yengemi, Cahide teyzemi, Fahri amcamı, İsmail amcamı andık. Yoksul ama eğlenceli geçmiş günlerimize yolculuk yaptık. Bu yazıyı butik otel olarak hizmet veren Elif Hanım Konağı'nda yazıyorum. Ortalık yeni aydınlanıyor. Birazdan sokağa çıkacağım ve Tarsus'un tarihi sokaklarında dolaşacağım.

Kolej mezunu emekli büyükelçi Bozkurt Aran'la ve Ali Cerrahoğlu'yla Bilal-ı Habeş Türbesi, Kırkaşık Bedesteni, Saint Paul Kilisesi, tarihi Roma yoluna uzandık... Makam Camii'ndeki kazıları, Danyal peygamberin olduğu söylenen mezarı ziyaret ettik. Bozkurt, üç yıl öğrencilik yaptığı Tarsus'ta o zaman bunları göremediğine hayıflandı. Ardından Küçük Minare Camii'nin önünde satılan mamullerden satın alıp afiyetle yedik.

“Tarsus'tan umutlar yüklenerek dönüyorum”

Tarsus Amerikan Koleji ve Me-

zunlar Derneği'nin birlikte kurduğu Kariyer Merkezi, mesleğinde başarılı olmuş mezunları davet ediyor. Burada öğrencilerle mezunlar bir araya geliyorlar. Mezunlar, öğrencilerin meslek seçimine katkı sağlayacak sohbetler ediyorlar. Bu yılki kariyer etkinliğine, Türkiye'nin dört bir yanından ve dünyadan 24 farklı meslekten mezun katıldı.

Mezunlar Derneği'nin yeni başkanı Ramazan Dincer, "Okul yönetimiyle birlikte düzenlediğimiz bu etkinlikler artık geleneksel hâle geldi." dedi. Dört ders saati boyunca öğrencilerle sansürlü sohbet ettik. Türkiye'nin geleceğine ilişkin konulardan mesleklerin geleceğine kadar her meseleyi konuştuk.

Bir kere daha gördüm ki tartışmayı bilen, özgür düşünen bir eğitim ve bu eğitimin şekillendirdiği gençlik olmadan, bir şeyler yapabilmek mümkün değil. Tarsus'tan umutlar yüklenerek dönüyorum.

Bu yazı POSTA Gazetesi'nde de yayınlanmıştır.

“Kardeşlerim, ‘dünya insanı’ olarak fark yaratacaklar”

Ozan Gürsoy TAC ‘92

10 Aralık’ta, okulumu Kariyer Günleri vesilesiyle ziyaret etme imkânı bulacağımı öğrendiğimde, açıkçası bir miktar tereddüt yaşadığımı itiraf etmeden geçemeyeceğim. Gelecekleri için karar verme aşamasında olan kardeşlerimize, bankacılık sektörünü ve özellikle çalıştığım İş Bankası kurumunu doğru anlatmak gibi “ağır” bir görevim vardı. Bankacılık ve finans gibi pek de albenili ve eğlenceli bir izlenim oluşturmeyen sektörde, dinleyicilerin ilgisini çekebilecek, onlarla anlamlı bir paylaşım yapabilecek miydim acaba?

Okula girdiğim andan itibaren tereddütlerim birer birer ortadan kalktı. Okul yöneticilerimiz, Mezunlar Derneği’imiz ve öğrencile-

rimizin takdire şayan hazırlıkları, ilgi ve alakaları, diğer mezun abla, ağabey ve kardeşlerimizin coşkusu, ortamı adeta bir karnaval havasına çevirmişti. Ortamın heyecanına kapılıp kendimizi ak-

tarım yapacağımız sınıflarda bulduk. Öğrencilerimizin ilgisi, yaklaşımları, yönelttikleri sorular, ne kadar güzide ve köklü bir kuruma ait olduğumu bana bir kez daha hatırlattı. Sektöre ve kurumuma ilişkin kardeşlerimizin zihinlerinde bir parça bile aydınlanma yaratabildiysek ne mutlu bize. Meslekten, kariyerden bağımsız olarak, okulumun ne kadar “düzgün” çocuklar yetiştirdiğini görmek insanın geleceğe olan inancını bir kat daha perçinliyor. Hangi mesleği seçerlerse seçsinler, dünya insanı olarak fark yaratacakla-

rına inandığım kardeşlerimle, diğer mezun dostlarımızla bir araya gelmemizi sağlayan bu etkinlikte emeği geçen herkese içten teşekkürlerimi sunarım.

“TAC her zaman büyülü”

Serdar Budur TAC ‘02

Öncelikle davetiniz için çok teşekkür ederim. Okula yeniden, herhangi bir fırsatta dönmek her daim mutluluk verici zaten; ama bir de kardeşlerimizle uzun uzun birlikte olmak daha da keyif verdi. Aynı zamanda okulumuzun geleceği açısından da şahsen umutlandım.

Lise son sınıf öğrencileri kardeşlerimiz çok sağduyulu ve olgunlar. Ağabeylik ve ablalığı sağ-

lıklı temellerde devam ettirecekleri belli. TAC her zaman büyülü bir okul. Bunun değişmeden ileriye taşınacak olduğunu görmek huzur verici.

Akşam yemeği de ayrıca eğlenceliydi. Dernekten ve Kariyer Günü’nden ağabeylerimizle, ablalarımızla resmen “ziyafet”! Tadına doymulmazdı tabii ki!

Bu günü mümkün kılan ekibe, ablalarımıza, ağabeylerime tekrar teşekkür ediyor, kolaylıklar diliyorum.

“Kardeşlerimin bilinçli kariyer seçimleri beni çok etkiledi”

Prof. Dr. Özgür Yayıcıoğlu TAC ‘89

Mezunlar Derneği’nden Ali Cerahioğlu ağabeyin 10 Aralık 2019’da düzenlenecek TAC Kariyer Günü’ne davet telefonunu aldığımda, tüm günü okulumda geçirecek öğrenci kardeşlerim ve diğer davetli TAC mezunlarıyla beraber olma fikri çok hoşuma gitti. Kariyer Günü’nde bir yandan okulumuzda okuyan kardeşlerime mesleğimi tanıtırken bir yandan da onları tanıma fırsatı buldum. Onların eğitim hayatlarını planlarken ve meslek seçimlerini yaparken ne kadar bilinçli davrandıklarını görmek beni çok etkiledi. Zaten gerek TAC’nin gerekse ailelerinin onlara sunduğu fırsat ve seçenekler arasından sağlıklı bir seçim yapabilmek ancak bu şekilde mümkün olur.

Benzer şekilde, Kariyer Günü için okula gelen diğer mezunlarımız arasında hem tanıdıklarım hem de daha önce yüz yüze gelmemiş olduğum ağabey, abla ve kardeşlerimle beraber olmak, sohbet etmek ve mesleklerinde ne kadar başarılı olduklarını görmek çok güzeldi. Okulumuzla ve camiamızla gurur duymakta ne kadar haklı olduğumuzu ve “Türkiye için liderler; dünya için liderlik!” sözünün sadece bir sloganıdan ibaret olmadığını bir kez daha fark etmekten çok mutlu oldum.

Okul idaremizi ve Mezunlar Derneği’mizi bu güzel organizasyon için kutlar, davetleri için tekrar teşekkür ederim.

Sevgi ve saygılarımla...

“Sevdiğiniz işi yapın”

İsmail Aytekin TAC ‘90

İki TAC öğrencisi velisi olmaya, bir yandan da spor kulübüne destek vermeye çalışırken son dönemde okula yolum oldukça sık düşüyor. Kariyer Günü daveti benim için bir sürpriz oldu ve bu sebeple okulu ziyaret etmek çok farklı bir deneyimdi. Dünya çapında sıra dışı mezunlar yetiştiren okulumuza davete gelen seçkin mezun ağabey ve kardeşlerimle bir arada olmak öncelikle büyük bir onurdu. Gençlerle ilgili olan kısım da büyük bir keyif ve heyecan fırtınası!

Genelde sohbetler gençler tarafında karamsarlık ve endişe ile başladı, maalesef ülkemizin popüler kültürünün onları da etkilememesi mümkün değil. Onlarla dilim döndüğünce popüler meslek seçiminden daha önemli olanın sevdikleri mesleği seçmeleri olduğunu, imkânların el verdiği en iyi eğitimi almaları gerektiğini, iş hayatının ilk dönemle-

rinde zorluk çekmeyi öngörmelerini, başarının bu şekilde geleceğine inandığımı ve birçok kez gözlemlediğimi paylaştım. Mesleğimle ilgili genel bilgileri ve güncel gelişmeleri aktarırken gençlerin sordukları sorulardaki bakış açıları ve detaylılıkları ile gurur duydum, okulumuzun çok özel insanlar yetiştirdiğini görmek beni bir kez daha mutlu etti. Ayrıca onlara, inşaat mühendisliği mesleğinde tanıma fırsatı bulduğum çok kıymetli TAC mezunlarından bahsettim, sektörün her alanında birçok başarılı

mezunumuz var.

Bir de özel anımı paylaştım: ODTÜ’deki eğitim hayatım boyunca “structure” branşına eğilmiş ve bu konuda dersler almıştım. Okulu bitirme aşamasında “proje yönetimi” branşına yönelmeye karar verdiğimde danışman hocalarımdan biri olan Prof. Dr. Ergin Atımtay’ın (TAC ‘61) yanına gittim ve yüksek lisans için referans talebinde bulundum. Bu referansı, fikir değiştirerek yönelmeye karar verdiğim proje yönetimi başvurularında kullanacağımı çok çekinerek belirttim. Kendisinden olumsuz bir tepki ve beni fikrimden vazgeçirmeye çalışmasını beklerken şunları söyledi: “Hiçbir konuda çalışmak zorunda değilsin. Ama bir TAC’li olarak sevdiğin işi yap ve en iyisi olmaya çalış.”

Umarım gençlerin akıllarında en azından bu örnek kalır ve hepsi sevindikleri işi en iyi şekilde yapmaya çalışarak başarılı ve mutlu olurlar.

Doç. Dr. Gülay Sezgin TAC '87

Okulumda Kariyer Günü'ne davet edilmiş olmaktan gurur ve onur duydum.

Ben ortaokul son sınıftayken mezun ağabeylerimiz okula ziyarete gelmişlerdi. O gün, mezun olmak fikri bana gayet uzak

idi. Seneler sonra okula tekrar böyle güzel aktivite için gelmiş olmaktan büyük mutluluk duydum.

Tüm kardeşlerimi sevgiyle kucaklıyor ve hepsine bol şans diliyorum, yolları açık olsun.

Av. İsmet Koçak Küçük TAC '92

10 Aralık 2019 sabahı, TAC'nin yine kusursuz bir organizasyona el attığını hissederek okula giriş yaptık. Kariyer Günü etkinliği kapsamında, 9-12. sınıf öğrencilerinin, zekice ve bilgece soruları karşısında hem mesleği hem de hayatı sorguladık! Tüm gün okulun havasını dostlar, öğretmenler, kardeşler arasında solumak; bizlere keyif ve enerji verdi. İnsan şuna bir kez daha şaşıyor: Bir okul, nasıl olur da bu kadar çok özlenir?

Mezunlar Derneği'ne ve okulumuzun rehberlik servisine teşekkürlerim ve saygılarımla ile...

“Onur ve mutluluk duydum”

Müge Aysun TAC '86

Mezun olduğum günden beri yeniden sıralarında oturmak, bahçesinde dolaşmak ve sahalarında basketbol oynamak istediğim okulumun bu güzel etkinliğine çağırılmış olmaktan dolayı çok büyük onur ve mutluluk duydum.

Tüm gün boyunca çok özenli ve titizlikle hazırlanmış bir organizasyonun parçası olarak hem anılarımızı tazeledik hem genç kardeşlerimizle tanışma fırsatı bulduk. Özellikle öğrencilerle sınıflardaki paylaşımlarımız ve sohbetlerimiz eşsizdi.

Mezunu olmaktan her daim gurur duyduğum okulumda mesleki birikimlerimi ve tecrübelerimi aktararak; hayata daha yeni atılacak olan ve seçeceği kariyer konusunda tereddütleri olan kardeşlerimize fikir verme konusunda az da olsa bir katkı olabildiyse ne mutlu bana.

Birlik, beraberlik, dayanışma ve kardeşliği bize en güzel şekilde öğreterek hayatta sağlam adımlarla yürümemizi sağlayan, bu güzel günü düzenleyen okulumuzun ve Mezunlar Derneği'nin tüm yönetim ve organizasyon görevlilerine en içten teşekkürlerimle...

ANKARA'DAN 2020'YE "MERHABA"

Bu sene TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi olarak "Geleneksel Ankara Yeni Yıl Balosu" için çalışmalarımıza epey erken başladık. İlk etapta balo salonumuzu belirlemek için titiz ve detaylı bir çalışma yaparak Swiss Otel'de karar kıldık. Hemen ardından Mezunlar Derneği Ankara Başkanımız Alp Bekişoğlu '73 ağabeyimizin bizlere mezuniyet yıllarına göre listeler hâlinde ilettiği mezunlarımızı aramaya ve balomuzda davet etmeye başladık. Yönetim ekibimizin ve gönüllülerin müzik grubundan tadıma, salon düzenlemesinden katılımcılara ve sponsorlarımıza verilecek sertifikalara kadar tüm detaylar için göstermiş olduğu özenli çabalarla bu yıl balomuz, ihtişamlı bir davete dönüştü.

Güne, balomuz için Ankara'ya gelen Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu üyelerinin katılımı ile Swiss Otel'de gerçekleştirdiğimiz yıllık koordinasyon toplantımızla başladık. Yıllık Tuğla Bursu bütçesi, "homecoming" planlamaları, telefon uygulaması teklifleri gün-

demdeki önemli konularımızdı. Başkanımız Aydın Ramazan Dincer'in yönettiği dört saat süren toplantıda gündem maddeleri karara bağlandı.

Saat 19:00'daki kokteylle başlayan gecemizde yönetim kurulu üyelerimizin yanı sıra, şehir dışından katılımlarla da eski ve yeni birçok mezunumuz bir araya gelerek tanışma fırsatı buldu. Çok yakın zamanda kaybettiğimiz, 86 mezunlarımızdan sevgili Balerimizin Ankara şarkısını dinleyerek başladığımız yemeğimizde; oku-

lumuzun 130. yıl videosunu ve Refik Kutluer '74 ağabeyimizin Anıtkabir Türk bayrağını okulumuza teslim ediş törenini izleme imkânı bulduk. Ankara Başkanı'mızın ve Dernek Başkanı'mızın da konuşmalarıyla gecemiz çok renkli başladı.

Talas mezunlarımızdan Hadi İlbaş '41 ağabeyimizin anılarını anlatması ve plaket töreniyle duygulu anlar yaşadığımız gecemiz; geçtiğimiz yılki balomuzda bizlere çok keyifli bir gece geçirtmiş olan RED LIGHT'ın müzikleri

eşliğinde şarkılarla, danslarla ve marşlarla büyük bir coşku içinde devam etti. Birkaç defa tekrarladığımız Bombalaki ile öğrencilik günlerimizi yeniden hatırlamamız ise her zamanki gibi çok nostaljik ve anlamlıydı.

İlerleyen dakikalarda balomuzda büyük heyecan yaratan çekilişimizi sevgili Gözde'nin esprili sunuculuğuyla gerçekleştirdik. Hale

Kundak Soylu'nun ('86) İtalya'dan getirdiği çikolatalardan oluşan çekiliş numaralarının satışını genç mezunlarımızdan Efe Kart '13, Tuğba Öz '15 ve Beste Uçan '15 yaptı. Çekilişte mezunlarımız Cengiz Atalay '72, Levent Baykal '73, Refik Kutluer '74, Fatih Yorulmaz '76, Ali Sedat Özberk '79, Gözde Özgödek '86 ve eşi Meltem Ferendeci Özgödek, Hale Kundak Soylu '86 ve

eşi Arif Soylu, Ege Erkoçak '91, Kemal Uslu '92, Mehmet Arif Bulak '10 ve Ankara Son Cuma'larımızın eğlenceli mekânı New Castle Armada tarafından verilen hediyeler dağıtıldı. Geleneksel TAC logolu pastamızı gecenin en büyük mezununun kesmesi hepimize

yeniden kardeşlik ruhunu hissettirdi.

Mezunlarımızdan Cengiz Atalay '72, Gözde Özgödek '86 ve eşi Meltem Ferendeci Özgödek, Hale Kundak Soylu '86, Hüseyin Büyükyurtsever '91, Kemal Uslu '92, Renin Arpaç '92, bu yılki balomuzda sponsor olarak Ankara'da bir ilki gerçekleştirdiler. Özellikle Hale ve Renin'in salon süslemelerine sponsorluğuyla geceye hanım eli değdiğinin belli olması, karma eğitimin bir artısı olarak çok büyük övgü aldı.

Gecemizin geliriyle Mezunlar Derneği'ne ve Tuğla Fonu'na katkıda bulunmamıza destek olan sponsorlarımıza ve hediyeleriyle gecemize renk katanlara çok teşekkür ederiz.

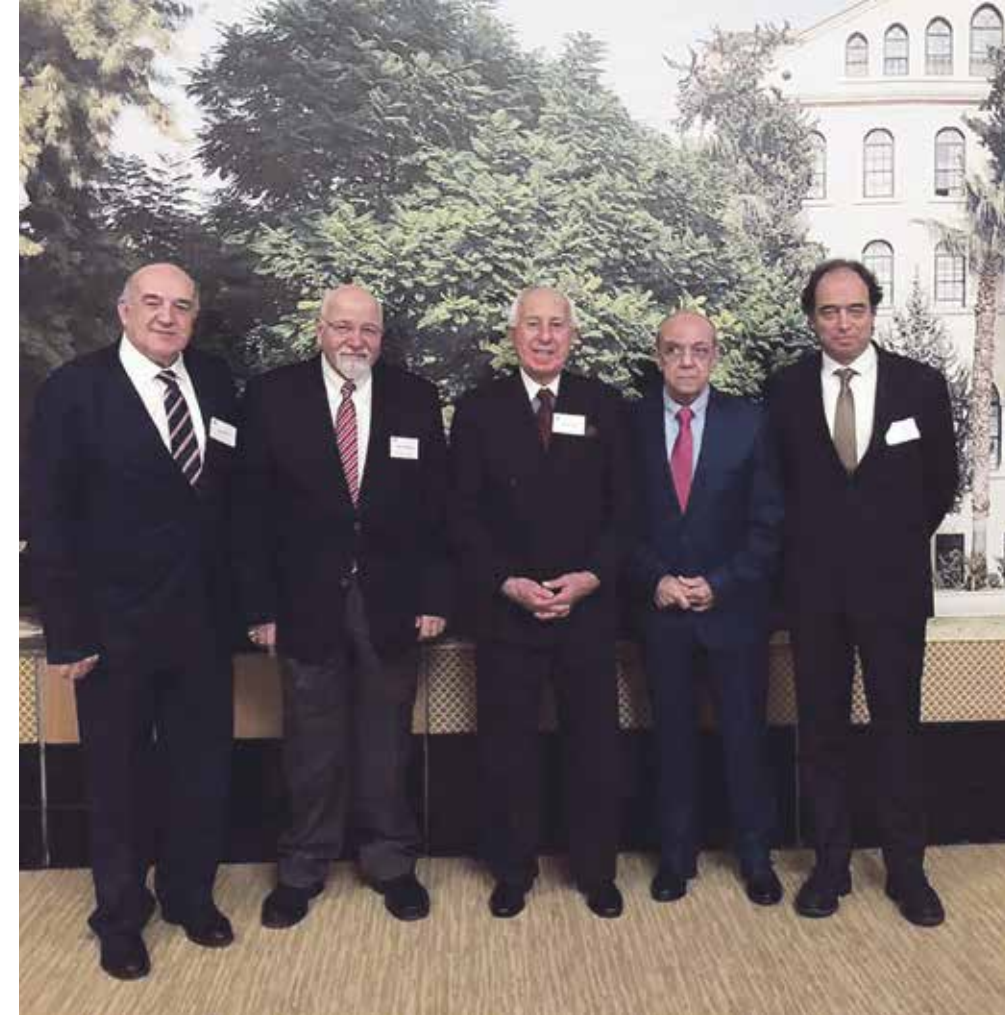
Ulu Önder'imiz Mustafa Kemal Atatürk'ün bizlere emaneti olan güzel ülkemizde, cumhuriyetine ve vatanına bağlı mezunlar yetiş-

tiren okulumuzdan balomuzda katılmak için gelen; başta MD Başkanı'mız Ramazan Dincer '83, Ali Cerrahoğlu '78, canımız Betül ablamız ve Nuran Durgun Baykal olmak üzere tüm mezunlarımızın emeğine, ayağına sağlık. Daha ni-

ce güzel Ankara toplantılarında, balolarında birlikte olmak dileğiyle; katkısı olan herkese teşekkürler.

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi Yönetimi adına, Müge Aysun TAC '86

Basketbolcu mezunlarımızdan Necati Güler '75, Taylan Dericioğlu '68, Aykut Berk '56, Levent Baykal '73, Banş Gürsesli '81, baloda bir araya geldiler.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği Koordinasyon Toplantısı, Ankara'da yoğun bir katılımı gerçekleştirdi. Destek veren mezunlarımıza teşekkür ederiz.

Geleneksel Yıllık Ankara Balosu için
verdikleri katkılardan dolayı
TEŞEKKÜR EDERİZ

Özgödek Eğitim Danışmanlık

TEKKON
GROUP

Tar-Sha
International

AS GLOBAL POWER

NOVIHILLS
MONTENEGRO

SON CUMALAR ANKARA

Ofis Partisi

TARSUS Amerikan Koleji Mezunları Derneği Ankara Şubemiz, TAC '64 mezunumuz Turhan Kayasu'nun ev sahipliğinde düzenlenen ofis partisinde bir araya geldiler. 1956 ile 2016 yılları arası farklı dönemlerden mezunlarımız, yine bol mavralı ve kahkahalı bir buluşmanın keyfini yaşadılar.

101 yaşına giren Haydar Hocamız, doğum gününü bu sene de öğrencileriyle birlikte kutlamanın mutluluğunu yaşadı. Hocamıza sağlıklı yaşlar dileriz.

81 yaşındaki öğrencisi TAC '58 Ertan Söylemez, 101 yaşındaki öğretmenine doğum günü pastasını yedirirken..

TAC '80 mezunumuz Soner Aydınol, 26 yıllık bankacılık iş hayatından sonra, 38 yıldır ayrı kaldığı memleketi Tarsus'a döndü ve dört ay önce Tarsus Belediyesi'nde Başkanlık Mali Danışmanı olarak göreve başladı. 10.000 yıllık görkemli bir tarihe sahip kentimizi geliştirmek için Belediye olarak tüm güçleriyle çalışacaklarını dile getiren mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

Hepsi TAC Echo üyelerinden oluşan "Boş Kemikler" grubunun "Belki Veda" isimli ilk single albümü çıktı.

Echo 14-Eylül Akyürek, Echo 17-Yaşar Akyürek, Echo 17-Mehmet Akçay, Echo 17-Ekin Altıntaş, Echo 17-Kan Germiyan, Echo 19-Ege Baykal, Echo 20-Yiğit Tetiker

<https://open.spotify.com/track/3Xvtbf45TRYZoGaFgV34sa?si=i99a62H2SVsfWc7TaumpCA> linkinden dinleyebilirsiniz.

Diğer single'lar için @boskemiklerofficial takipte kalın.

Tebrik eder, başarılar dileriz.

TAC '15 mezunumuz Alara Altuntaş, 2019 yılında Bilkent Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni şeref derecesiyle bitirerek insan kaynakları alanında dünyanın en büyük danışmanlık grubunun Dubai ofisinde profesyonel kariyer hayatının ilk adımını atmıştır. Henüz 23 yaşında olan Altuntaş, şirkette "mezun olur olmaz iş teklifi getirilen en genç profesyonel" unvanını taşımaktadır. Alara Altuntaş, Aon Hewitt firmasına bağlı McLagan'daki üç aylık staj deneyiminin sonunda "Özel Yetenek" statüsünde iş teklifi almış ve yaklaşık altı aydır Dubai Financial International Center'da (DIFC) bulunan Du-

bai ofisinde kariyer hayatına devam etmektedir. Bu başarısından dolayı mezunumuzu kutlar, iş hayatında mutluluklar ve başarılar dileriz.

TAC '04 Candemir Baltalı'nın Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra bir süre çalışıp, devamında Londra'da University of Westminster'da Corporate Finance alanında yüksek lisans yaparken yazdığı tez; New York University-Journal of Law and Business tarafından yayımlandı. Tezinin yayımlanması, kendisinde avukatlığın yanında akademik alana da yönelme isteği uyandırdı. İstanbul'a dönünce uluslararası bir hukuk ofisinde şirketler ve finansman hukukuna yönelik olarak çalışmaya başladı, diğer taraftan da hukuk doktorasına kabul edildi ve ticaret hukukuna yöneldi. 2019 yılında doktorasını tamamlayan mezunumuzun aralık ayında "Anonim Şirketlerde Yönetim Kurulunda Temsil Edilme İmtiyazı" kitabı yayımlanmıştır.

Hâlâ bir taraftan akademik çalışmalar yapan, bir taraftan da yerli/yabancı şirketlere danışmanlık veren mezunumuzu çalışmalarından dolayı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '78 mezunumuz Ahmet Fazıl Özsoylu'nun "Umuttan Çöküşe 2000'li Yıllarda Türkiye" isimli kitabı yayımlandı. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '89 mezunumuz Neşe Özgün Soybaş, Sisal-Şans İnteraktif Hizmetler ve Şans Oyunları Anonim Şirketi'nde (Milli Piyango Operasyonları) Finanstan Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı (CFO) olarak göreve başladı. Mezunumuza yeni işinde mutluluklar ve başarılar dileriz.

TAC '05 Tunç Onuk ve eşi Tuğçe Onuk çiftinin Ece isimli verdikleri kızları dünyaya geldi. Sağlıklı ve mutlu ömürler dileriz.

TAC '80 Ahmet Göktepe'nin Aria Bahar Çelik ismini verdikleri torunu dünyaya geldi. Tarsus Amerikan Koleji'nin emektar müdürlerinden sevgili Mr. Robeson da Aria bebek sayesinde büyük dede oldu. Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu ömürler dileriz.

TAC '01 mezunumuz Turgut Yeğenağa, Türkiye'nin ilk 100 Sanayi Kuruluşu arasında yer alan, bünyesinde Komili, Kırilangıç, Salat ve Madra markalarını bulunduran bitkisel yağ, yağlı tohum ve hububat sektöründe faaliyet gösteren Bunge Gıda firmasında genel müdür pozisyonuna atanmıştır.

Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Sponse ilk teklisi 'Wake Up Son'ı yayımladı!

TAC '10 mezunumuz Emre Küçükçurt ve kardeşi TAC '15 Kerem Küçükçurt'da aralarında yer aldığı grup Sponse, Ocak ayında yayınladığı ilk teklisi 'Wake Up Son' ile 2020 yılında yayınladı.

Sponse, The Beatles ile şekillenen Britanya akımından grunge ve modern rock dönemlerine uzanan tarzlardan aldığı ilhamla coşkulu ve dinamik bir sound benimsiyor. Dört müzisyenden oluşan ekip, içinde bulundukları monoton yapıya karşı, enerjik ve çok sesli parçaları 'Wake Up Son' ile sesleniyor.

'Wake Up Son', 17 Ocak itibarıyla iTunes, Bandcamp ve Google Store'dan indirilebilir, Spotify, Apple Music, Deezer ve diğer platformlardan dinlenebilir.

Sponse'u takip etmek için: Spotify, Bandcamp, Instagram, Twitter, Facebook

SPONSE

Burak Samra | Cem Çolak | Emre Küçükçurt'10 | Kerem Küçükçurt'17
Tebrik eder, başarılar dileriz.

L'Oréal-UNESCO Ulusal Genç Bilim Kadınlarına Destek Bursları 2019 kazananlar listesinde TAC '99 mezunumuz Dr. Seçil Saral Vural'ın da yer alması bizleri çok mutlu etti.

https://www.youtube.com/watch?v=b_ZDeIRBZA linkinden ilgili habere ulaşabilirsiniz.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Mersin Rotary Kulübü “Meslek Hizmet Ödülü” bu yıl TAC ‘81 mezunumuz Prof. Dr. Emre Toğrul’a verildi. Birçok mezunumuzun da hazır bulunduğu törende Prof. Dr. Toğrul, ödülünü Mersin Büyükşehir Belediye Başkanı Vahap Seçer’in elinden aldı.

“Meslek Hizmet Ödülü”, Rotary Kulüplerinin geleneksel olarak

verdiği; iş yaşamında en iyiyi, en doğruyu ve en güzeli özendirmek amacıyla verilen, topluma ve yaşanılan çevreye olan katkıların da değerlendirilmesiyle takdim edilen bir ödüdür.

Bu ödüle layık görülen mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Türkiye’de 1965 yılından bu yana yalıtım sektöründe faaliyet gösteren, 2006 yılından beri Fransız Saint-Gobain Grubu ve Kuveyt Alghanim Grubu ortaklığı ile faaliyetlerini sürdüren İzocam Ticaret ve Sanayi A.Ş.’nin Genel Direktörlük görevine TAC ‘85 mezunumuz Murat Savcı atanmıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, yeni görevinde mutluluklar ve başarılar dileriz.

TAC ‘63 mezunumuz Ergül Bakay’ın kızı Selin Bakay, üst tasarım eğitimi aldığı Montreal’deki Dawson College’da, akademik ödüle layık görülen öğrencilere verilen ödüllerden farklı olarak, bütün okulda sadece bir kişiye verilen ve tüm öğretmenlerin aday göstermesi ile belirlenen “David Oliver Award” ödülüne layık bulundu. Ödülün iç tasarım alanında önemli liderlik geleceği vaat eden öğrenciye verildiği belirtilmiştir. Mezunumuzun ve kızı Selin’in mutluluğunu sizlerle paylaşmak istedik. Tebrik ederiz.

TAC ‘00 mezunu İlksen (Çiğdem) Utlu meslek hayatına İngilizce öğretmeni olarak başladı. 10 yıl boyunca sürdürdüğü mesleğinin son 6 yılında Üsküdar SEV İlköğretim okuluna hizmet etti.

Son yıllarda “Çocuklar İçin Mindfulness” (Bilinçli Farkındalık) eğitmeni olarak okullarla ve çocuklarla yoğun çalışmalar yapıyor. Öğretmen ve mindfulness eğitmeni bir anne olarak hayatın içinde yaptığı gözlemlerini ve farkındalık üzerine yaptığı çalışmalarını harmanlayarak, çocuk gelişimine katkıda bulunmak üzere hikâyeler yazıyor.

İlksen Utlu’nun ilk çocuk kitabı “Üzünü ile Neşe, Gezerler Hep El Ele” Doğan Egmont Yayıncılık tarafından kısa bir süre önce yayınlandı. Kitap, bütün online satış kanallarından ve kitapçılardan temin edilebilir. Bunlardan bazıları:

<https://www.kitapyurdu.com/kitap/uzuntu-ile-nese-gezerler-hep-el-ele/520021.html>

<https://www.odakitap.com/uzuntu-ile-nese-gezerler-hep-el-ele-kitabi-ilksen-utlu>

<https://www.dr.com.tr/Kitap/Uzuntu-ile-Nese-Gezerler-Hep-El-Ele-Duygulari-Kesfe-Yolculuk/Cocuk-ve-Genclik/Genclik-10-Yas/Roman-Oyku/urunno=0001847527001>

<https://www.kitabinabak.com/kitap/uzuntu-ile-nese-gezerler-hep-el-ele-ilksen-utlu--dogan-egmont-kbk-9786050967104>

<https://www.eganba.com/uzuntu-ile-nese-gezerler-hep-el-ele-kitabi-ilksen-utlu>

“Çocuklar İçin Mindfulness” konusu hakkında <http://www.ilksenutlu.com> linkinden daha ayrıntılı bilgiye ulaşılabilir.

TAC ‘76 Baha Kerimoğlu’nun kızı TAC ‘08 mezunumuz Gümrah Kerimoğlu, Murat Can Alayoğlu ile evlendi. Tebrik eder, mutluluklar dileriz.

Adana Çukurova Rotary Kulübü “Meslek Hizmet Ödülü” bu yıl TAC ‘75 mezunumuz Necati Güler’e verildi. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

ADANA YENİ YILI HEP BİRLİKTE KARŞILADI

Emre Bozkırlı TAC '92

Yılın son etkinliği olan yeni yıl partimiz, 27 Aralık 2019 tarihinde Adana Hilton DoubleTree Otel içerisindeki Lush Up Lounge Bar'da, yaklaşık seksen mezunumuzun katılımı ile coşkulu bir şekilde ger-

çekleştirdi. Adana Şube'nin artık gelenekselleşen bu etkinliğinin her yıl çıta yükseltmesi ve beklentileri arttırması nedeniyle, hummalı hazırlıklara günler öncesinden başlandı. Yeni yıl ruhu, hazırlıklarımızı eğlenceli ve keyifli bir havaya soktu. Her zaman olduğu gibi tam bir mezun dayanışması ile

çekiliş hediyeleri kısa sürede toplandı. Mini proje ekibinde görev alan Dileti Adıyaman, Gökalp Sofuoğlu, Metehan Özbaşaran ve Barış Yıldırım'ın gönülden katkılarıyla hazırlık aşamaları sorunsuz tamamlandı.

Sonunda beklenen gün geldiğinde heyecanımız doruktaydı. Tüm katılımcıların son derece özenli ve şık olduğu gecede 80'ler & 90'lar Türkçe Pop DJ performansı eşliğinde yapılan "çılgın danslar" partiye damga vurdu. Klasikleşen yeni yıl çekilişi ile hediyeler sahiplerini buldukça keyifler tavan yaptı. Bir sonraki buluşmaya dek hafızalarımızda unutulmaz anılar ve anılar kaldı.

Gecemizi katılımları ve katkıları ile onurlandıran tüm mezunlarımıza Adana Şube Yönetimi olarak teşekkürü borç biliriz. Yeni yılın tüm camiaya güzellikler getirmesi dileğiyle.

Sevgiler, saygılar...

TAC ANILARIM (3)

Ata Tanrıverdi TAC '54

Tepenin başında durup başka ihtimalleri daha ne kadar tartıştık bilmiyorum; ama tam o sırada Tarsus istikametine giden bir köy otobüsü görünce derhal yeni bir çözüm yolu olabileceğini düşündüm. Otobüsü durdurduk, şoföre durumu anlattık. Şoför “Haydi otobüse binin, bir çaresine bakarız.” dedi. Bisikletlerle otobüse bindik. Bahçenin olduğu yere vardık. Şoför ve yolculardan oluşan bir iyi niyet elçileri grubu adamla konuşmaya gittiler. Bahçe sahibi aksi, bisikleti vermeye yanaşmıyor. Cebimizde ne kadar para varsa ortaya döktük. Biz otobüsün içinde, uzaktan pazarlığı seyrediyoruz. Sonunda adam paraları aldı, biz bisikletimizi rehinden kurtardık ve hadise de böylece kapandı zannettik.

Ama yanlışmışız... İki gün sonra okulun önünde otobüsün şoförü ve bir adam daha. Meğer diğer adam da devrilen kamyonun şoförü imiş. Şoförlerin müdavimi oldukları kahvede akşamları günün mühim (!) olayları konuşulmuş. On dört-on beş yaşlarında bisikletli üç çocuğun o günkü maceraları günün konusu. Kolejli olabileceğimizi dü-

şünmüşler. Akşam okuldan çıkarken enselendik. Kamyonu devrilen şoför, kamyonunun tamiri için para ister. Kamyonda ne gibi bir hasar olduğunu bildiğimiz yok. Ancak bunlar bizden mümkün olduğu kadar şantajla para sızdırmaya bakıyorlar. Çocuklar aman babamız duymasın diye haftalarca aldıkları harçlıkları taksit taksit haraç olarak ödediler. Sonunda hikâyeye yine ben noktayı koydum. Tekrar okulun önüne para almaya geldiklerinde “Bana bakın, bu hadise duyulursa belki bizler babalarımızdan birkaç tokatla kurtuluruz ama sizler şantajla haraç almaktan beşer yıl yatarsınız.” diye sıktım. Galiba inandılar ve bir daha da okulun önünde gözükmediler.

★ ★ ★

İngilizce derslerimize Mr. Avery giriyor. İngilizce telaffuzumu pek beğeniyor. Türkçede olmayan seslerle yapılmış İngilizce kelimeleri önce bana öğretiyor. Sonra sınıfın bir yarısına kendisi, diğer yarısına da ben, bu kelimeleri arkadaşlara teker teker tekrarlatıp doğru telaffuzu öğretiyoruz. Öğretmen yar-

dımcılığı gibi bir şey. Tabii çok hoşuma gidiyor. Bu arada Mr. Woolworth okuldan ayrılmış, Üsküdar Amerikan Kız Koleji'ne müdür olmuş. Tarsus'ta Mr. Maynard müdür ve yardımcılığına da Mr. Avery gelmiş. Mr. Avery ile bazı hafta sonlarında sınıfın bütün öğrencileriyle birlikte küçük seyahatlere çıkıyoruz. Bir defasında bütün üçüncü sınıf talebeleri bisikletlerle Ankara yolunda Pozantı'ya doğru gidiyoruz. Yolda bazı harabeleri ziyaret ediyoruz. Mr. Avery bu harabelerdeki Latince yahut eski Yunanca yazıları okuyor ve bizlere onların neler olduğunu anlatıyor, sonra yolumuza devam ediyoruz. Ben biraz arkada kalmışım. Öndekilere yetişmek için bisikleti hızlı sürüyorum. Yol yokuş aşağı. Bisiklet bir hayli süratlendi. İnişin tam sonunda da viraj var. Virajı o hızla aldım, daha doğrusu alamadım. Kamyonlar yola yağ boşaltmışlar. Bisiklet fena hâlde altımdan kaydı. Bisiklet bir tarafa, ben bir tarafa... Ne kadar kaydım bilmiyorum. Yağın yayıldığı bölgeyi tamamen geçtim. Orta yerde bir de at pisliği varmış. Onu da asfalta iyice yaymışım. Baktım herhangi bir yerimde çizik falan yok. Demek ki

Okul bahçesinde Orhan Mutlugün, Ata Tanrıverdi, Ali Altındöken, Yaşar Aydar, Feyyaz Etik (TAC '54)

usturuplu düşmüşüm. Bisiklette de bir hasar yok. Tekrar atlayıp önümdekilere yetişmek için pedal çevirmeye devam. Bir iki kilometre sonra çocuklara yetiştim. Onlar da zaten benim yanlarında olmayışımın bir müddet sonra farkına varmış ve beni bekliyorlarmış.

Felaket bir manzara! Bir tarafım gayet normal, ama diğer tarafım yeşil ile siyaha karışmış bir hilkat garibesini. Mr. Avery İngilizce ne olduğunu sordu. Ben de durumu anlattım. “Ha evet.” dedi. “Biz de oradan geçtik. Ben yoldaki yağı görünce hep birlikte yavaşladık. Kırığın var mı?”

“Hayır, hiçbir şeyim yok, devam edebiliriz.” dedim. Hoca “Kırığın yoksa devam edemeyiz, senin geri dönmen lazım.” dedi. Anlaşıyor ki bir iletişim problemi var. Diğer bütün çocuklar da duruma bir mana veremiyorlar, hep bir ağızdan itiraz ediyorlar. Hoca durumu anladı. Gelip frenimi kontrol etti, çalışıyor. Freni göstererek “brake” dedi. O güne kadar duymadığımız yeni bir kelime öğrenmiştik. Söylenişi aynı, fakat yazılışı ayrı ve bizim kırık (break) olarak anladığımız şey meğerse fren (brake) imiş. Yola devam ettik. Her ne kadar yağ vesaire (!) beni biraz rahatsız

ettiyse de güzel bir gün geçirdik ve hiç olmazsa hayatımızda bir daha unutamayacağımız fren (brake) kelimesini de bu vesileyle öğrenmiş olduk.

Başka bir seferinde Eshab-ı Kehf mağarasına gidilmesine karar verildi. Hoca “Yarın sabah saat tam yedide kapının önünden hareket edeceğiz.” dedi. Ertesi sabah yediye beş kala sadece Özdemir Beyce ve ben oradaydık. Beş dakika bekledik. Mr. Avery tam yedi olunca “Haydi gidelim.” dedi. “Hocam beş dakika daha bekleyelim.” dedik. “Daha yatılı öğrenciler bile gelmedi.” Hocanın cevabı şu oldu: “Sa-

at yedi, yediyi beş gece değildir!” Bütün sınıfla çıkacağımız geziyi üç kişiyle yaptık. Hâlâ hatırlar ve bu prensibe mümkün mertebe uymaya çalışırım.

★ ★ ★

Artık yaz tatillerini İstanbul’da değil de Ankara’da geçiriyorum. Eniştemin vazifesi dolayısıyla büyük ablamlar Ankara’dalar. Yaz tatillerinde onların yanında kalıyorum. Temiz ve geniş caddeleriyle, pırıl pırıl giyinmiş, otobüs duraklarında sıraya girmiş insanlarıyla Ankara daha cazip. Trolleybüsler başlı başına görülmeye değer şeyler. Yaz tatillerini benim gibi Ankara’da ailelerinin yanında geçirmeye gelen Gün Kuran, Tuncay Türkmen ve Atilla Eröncel ile arada bir buluşup sinemaya falan gidiyoruz. Bir gün Atilla, ailesine belirsiz bir şahıstan bir mektup geldiğini söyledi. Mektupta Atilla’nın Tarsus’ta kötü arkadaşlar edindiği ve bunların arasında bilhassa Ata isminde bir çocuğun Atilla’ya kötü örnek olduğu, çocuklarının selameti için bu duruma mani olunması gerektiği yazıyormuş. Atilla durumu bana anlattı. Gün’ün ve Tuncay’ın evlerine gitmiş, aileleriyle tanışmıştım. Fakat Atillaların evlerine gitmemiştim. Tabii bu mektubu kimin yazmış olacağı hakkında hiçbir şüphemiz yoktu.

Birlikte bir senaryo hazırladık. Ben Atilla’yı evlerinden, gezmek için alacaktım. Atilla beni ailesine Mete diye tanıttacak, dolayısıyla herhangi bir nahoş hadise yaşamayacaktık. Ertesi gün aynen kararlaştırdığımız şekilde senaryoyu sahneye koyduk. Maalesef mektuptan bahis açıl-

Okul bahçesi (1950) Ata Tanrıverdi

dı. Meğer insanın kendisini değişik bir hüviyetle başkalarına karşı müdafaası ne zormuş. Evden çıkarken büyükannesi geç kalmamamızı, mümkünse saat altıda evde olmamızı söyledi. Ben garanti verdim. Hakikaten de saat tam altıda, ertesi gün tekrar ikide buluşmak üzere ayrıldık. Oyunumuz pek başarılı olmuştu. Ertesi gün saat ikide

Maltepe’deki evlerine doğru yürüyorum. Karşıdan Atilla koşarak geldi. “Aman buradan çabuk uzaklaşalım, olanları sana sonra anlatırım.” dedi. Koşar adımlarla oradan ayrıldık. Meğer akşam mevzu tekrar açılmış. Evdekiler Atilla’nın niçin Mete gibi efendi bir arkadaşla değil de Ata gibi kötü kimselerle dostluk yaptığını bir türlü anlayamadıklarını

anlatmaya çalışmışlar. Atilla da dayanamamış. Benim hakikatte kim olduğumu söyleyince kıyamet kopmuş. Yıllar sonra bu mektubu gönderenin tahmin ettiğimiz şahıs değil de başka biri olduğunu öğrenince çok şaşırdım. Meğer hocanın boşu boşuna yıllarca günahını almışız.

★ ★ ★

Malum hoca beni o yıl da sınıfta bırakınca çok üzülmüştüm. Hâlbuki okulu ve son iki yıldır birlikte okuduğumuz çocukları çok sevmiştim. Ertesi yıl yepyeni arkadaşlar. Çocuklara ısınmaya çalışıyorum fakat bir evvelki yıl beraber okuduğumuz çocuklarla olan samimiyeti bir türlü kuramıyorum. Tenefüslerde derhal eski sınıftaki çocukların yanına koşuyorum. Hemen şakalaşıyor, kaynaşıyoruz. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Talas Amerikan Ortaokulu’ndan yeni öğrenciler gelmiş ve kısa zamanda onlar da bize uymuşlar. Bu duruma üç-dört ay kadar tahammül edebildim. Malum hoca ortalıkta olduğu müddetçe benim o okulu bitirmem mümkün değildi. Şansımı başka yerde aramalıydim. Durumu babama anlattım. Babam hak verdi. Ancak şu dersi vermeyi de ihmal etmedi: “Doğruluk muhakkak ki güzel bir şey, fakat insan bir minare gibi değil de bir kavak gibi doğru olmalı. Kuvvetli bir rüzgâr minareyi yıkabilir fakat kavak, esnekliği sayesinde ayakta kalır.”

O ders yılının geri kalanını babamın yanında, noter dairesinde çalışarak geçirdim. Kolejle diğer Milli Eğitim okulları arasında sınıf muadeleti olmadığı

için ortaokul mezunu dahi sayılmıyordum. Okul dışından ortaokul bitirme imtihanları için müracaatım kabul edildi. Bir yandan çalışıyor, diğer yandan da bitirme imtihanlarına hazırlanıyordum. Tarsus Ortaokulu’ndan arkadaşım Celal Kargılı da o sıralar ortaokul bitirme sınavlarına hazırlanıyormuş. Arada bir buluşuyor, istasyon dışında kırlarda oturup ders çalışıyoruz. Çalışmaktan bıktığımız zaman ise geleceğimiz hakkında hayaller kuruyoruz. Ancak Celal’in bir gün milletvekili olup TBMM kayıtlarına Cumhuriyet’imizin en çok önerge ve kanun teklifi veren milletvekili olarak geçeceğini o zamanlar aklımızın köşesinden bile geçirmemiştik.

★ ★ ★

Yine arada fırsat buldukça Tarsus parkına gidiyor, eski arkadaşlarla buluşuyor, bazen anıları tazeliyor, bazen de ilkokul ve mahalle arkadaşım, şair M. Sami Aşar ve grubuyla şiir sohbetleri yapıyorduk. Bir gün yine parkın kapısından havuza giden yolda yürüyordum ki birdenbire önümü bir dilenci kesti. Allah rızası için deyip elini uzattı. Ben de “Allah versin” deyip yürümek istedim. Ceketimin ucunu yakaladı. Tekrar “Allah rızası için” deyince sinirlendim.

Dilencilerden oldum olası hoşlanmam, hele yapışkanlarından hiç mi hiç! Kasketini burnunun ucuna kadar indirmiş, yüzü görünmüyor. Fakat her nasılsa sesi kulağıma hiç de yabancı gelmedi. Eğilip yüzüne bakmak istedim. Başını iyice öne eğip “Ata belli etme, ben Mete, arkandan kaymakam geliyor, ondan da pa-

ra dileneceğim. Bir şey ver gideyim.” dedi.

Dilencinin kolejden arkadaşım Mete olduğundan şüphem kalmamıştı. İçimden “Nasıl olsa hikâyeyi sonra öğrenirim.” dedim. Cebimden bozuk paraları çıkardım. İçinden bir 25 kuruşu Mete’ye verdim. Dilenci parayı alıp bir ayağını yerde sürüyerek uzaklaştı. Birkaç adım sonra arkama dönüp baktım, Mete bu sefer de kaymakama yapışmıştı. Mete’nin dilenciler hakkında hazırladığı bir röportajın hikâyesini sonradan bütün ayrıntılarıyla öğrendim. Birkaç hafta sonra bunu sadece ben değil, günlük bir gazetede çıkan yazısından bütün Türkiye öğrendi. Tanıdınız değil mi? Adı geçen arkadaş, sonraların meşhur gazetecisi Mete Akyol.

★ ★ ★

Bizim kolejdeki okul anıları böylece sürer gider. 1945 ile 1951 yılları arasını TAC’de geçirenler, aylarca uğraşarak inşa ettiğimiz sandalın Kızkalesi’nde 10 metre bile gidemeden nasıl battığını, yine Kızkalesi’nde bir arkadaşın kovalayıp da tutamadığı deve yavrusunu, Mr. King’in bayrak ve kedi hadisesini, kolejin bahçesine tavuk çalmaya giren talihsiz çakalın hikâyesini, okul bahçesinde Necmi ile Necdet ağabeylerin düellosunu, Şükrü Gümüşay’ın futbol topunu ne kadar yükseklerle çıkartabildiğini, Samim Yazıcı’nın balkondan düşüşünü, Akif Ağa’nın kışın muhallebisinin yazları ise dondurmasının lezzetini, benim Stickler Hall merdivenlerini bisikletle nasıl indiğimi hatırlayacaklardır.

2020 YILINA GİRERKEN BİRKAÇ KONUDA DÜŞÜNCELER

Ergül Bakay TAC '63

Bu yazıyı, Kanada'nın Montreal kentinden yazıyorum. "Her mezunumuz bir muhabirdir." ilkesinden hareketle ve yeni yılın ilk BizLetter sayısında yayımlanması dileğiyle sevgili Erdoğan Hoca'ya şimdiden teşekkürlerimi sunarım.

Yeni bir yıla girdik. 2020 yılının ülkemiz ve tüm insanlık için barış ve mutluluk getirmesi içten dileğimizdir. Zaman akıp gidiyor. Bilinen bir sözdür: "Hayatı ileriye doğru yaşar, geriye döner anlarız." Çok doğru, kendi yaşantımızda ve toplumun içinden geçtiği süreçlerde bunu gözlemliyoruz.

Kısaca birkaç konuya değineceğim. Önce doğa ve çevre ile ilgili gözlemlediğim, düşündüğüm bir iki hususa dikkat çekmek istiyorum:

Doğanın bize değil, bizim ona ihtiyacımız var

Son dönemlerde doğayı koruma konuları daha çok konuşulur oldu. İyi ki böyle oluyor, zira bizim gibi bu bakımdan çok duyarlı ve bilinçli olmayan coğrafyaları -ciddi önlemler alınmadığı takdirde- önümüzdeki on yıllarda yıkıcı sonuçlar beklemekte olabilir. Birkaç yıl önce BizLetter'da Kanada hakkında yazdığım bir yazıda bu konulara bir ölçüde değinmiştim.

ABD'de bir süre önce yayınlanan dünya çevre performansı ile ilgili endekse göre, ülkemiz doğa ve yaban hayatı koruma konusunda son sıralarda yer almaktadır. Bu endekse göre Türkiye milli parklar ve diğer korunan alanlar kategorisinde önemli ölçüde geriye gitmiştir.

TEMA Vakfı Ankara temsilcisinin yaptığı bir açıklamada ise dikkat çeken hususlara değinilmiştir. Temsilci, ülkemizde sulak alanların ve göllerin, orman alanlarının hızla azaldığını, verimli toprakların yerleşime ve sanayileşmeye açıldığını, bütün bu gelişmelerin ise yaşam üreten milyonlarca ton toprak gibi bir değerın erozyonla kaybedilmesine yol açtığını vurgula-

mıştır.

Küresel iklim değişikliğinin yaratacağı olumsuzlukların geleceğin dünyasında birinci sorun olacağı; yerkürenin gittikçe çölleştiği ve bir iklim krizinin kapıda olduğu bilim insanlarının ifade edilmektedir. Bu konularda uyarıda bulunarak dünya liderlerine seslenen İsveçli genç kız Greta Thunberg yılın kişisi seçilmiştir.

Atmosfere yönelik gaz salınımları, küresel ısı seviyelerinin yükselmesi ve buzul alanlarının erimesi, yeraltı sularının azalması ve iklim değişiklikle ilgili tehlikesi, Amazon ormanlarında, Kaliforniya'da, ülkemizde ve Avustralya'da çok geniş

ölçüde son dönemde görülen kitlesel yangın tahribatı, deniz ve akarsuların kirletilmesi gibi oluşumlar küresel çapta beklenmedik doğa olaylarına yol açmaktadır. Dünyamız gerçekten çok hırpalanmış ve kirletilmiştir. Bu tehlike ciddiye alınmalıdır, zira doğanın bize değil, bizim ona ihtiyacımız vardır! Doğanın başına gelenleri yansıtan iki fotoğraf sunuyorum.

Dünya nüfusu da hızla artıyor. Araştırmalara göre Sümerlerin yazıyı bulduğu dönemde (5000 yıl kadar önce) dünya nüfusu 25 milyon, Hz. İsa'nın doğduğu yıllarda 300 milyondur. 1800'lü yıllarda 1 milyarı bulan sayı 1960'tan sonraki yıllarda 6 milyara ulaşmış, bugün ise bu sayı 7.5 milyar olmuştur.

İnsan nüfusu artıyor ancak dünyanın en değerli kaynağı olan toprak aynı kalmaktadır. Bu bakımdan toprağımıza, doğal zenginliklerimize, coğrafyamıza, yani vatanımıza titizlikle sahip çıkmak ve toplum olarak bilinçlenmek zorundayız. Kalkınma planlarında başta nüfus ve eğitim, çevre ve doğayı koruma olmak üzere bu konuların öne çıkarılması fevkalade önemlidir.

Diplomasi özünde ciddiyet, ifadede zarafet içerir

Dışişleri Bakanlığı'nda içeride ve dışarıda 42 yıl görev yapmış bir TAC'li olarak, uluslararası ilişkiler ve diplomasi konusuna da kısaca değinmek üzere izninizi istiyorum; zira bu konunun bir önceki konu ile hem doğrudan hem dolaylı bir illiyet bağı vardır ve aynı derecede önem taşıdığını düşünmekteyim.

Diplomasi çok özet olarak, uluslararası ilişkileri yönetme

bilgi ve becerisidir. Bu bir çerçevedir; içine çeşitli unsurlar girer. Bir ülkenin başka bir ülkede ve/veya uluslararası kuruluşta temsili, uluslararası temaslarda ve kuruluşlarda sergilenen yetenek ve beceri, devletlerarası ilişkilerin temelini oluşturan anlaşmaların bütünü gibi...

Diplomasinin doğal olarak çeşitli tanımları var. Bunlar arasında mizahi çerçevede ele alınanlar da mevcut. Bir tanesi, "En fena şeyleri en hoş şekilde söyleme sanatıdır." demek, bir diğeri "Ülke için yalan söyleme becerisidir." diye tarif etmektedir. Tabii ki bu tarifleri ciddiye alıp katılmak mümkün değildir. Zira diplomasi özünde ciddiyet, ifadede zarafet içerir. Gerçeklere sıkı sıkıya bağlı olması ve dış politika amaçlarının bu çerçevede takibi gerekir. Aksi takdirde elde edilmesi beklenen geçici çözümlerin ömrü uzun olmaz. Tarihte bu tür olumsuz uygulamaların örnekleri çoktur. En temel ilke, güdülen hedeflerin ülke çıkarları ile uyumlu olmasıdır. Bir ana kural ise şudur: Stra-

tejik seviyede yapılan bir hatanın taktik önlemlerle tümüyle veya kısmen düzeltilmesi çok kez mümkün olamaz, ağır bedeller ödenebilir.

15 senede yarım asırlık atılım gerçekleşti

Avrupa'nın 400-500 yılda aşamalı biçimde gerçekleştirdiği atılımları, başta laiklik olmak üzere büyük ölçüde 1923-38 arasında 15 yıla sığdırdık. Bu çok önemlidir, çünkü İslam dünyasında sömürge aşamasından geçmeden devrim yapan tek ülke Türkiye'dir. Bu devrimlerimizin ışığında evrensel değerlere bağlılık, kültür-sanat hayatının zenginliği, bilimsel araştırma, çağdaş kaliteli eğitim, hukukun üstünlüğü ön planda tutulmalı; dünya ölçüsündeki yarışta geri kalınmamalıdır. Bütün bu nedenlerdir ki büyük Atatürk sadece ülkemizin ve İslam dünyasının değil, dünya tarihinin de en büyük devrimcilerinin başında gelir.

2020 yılı tüm TAC'liler için kutlu olsun.

Romanya Türk İş Adamları Derneği Başkan Yardımcısı Ahmet Hamdi Demirel ('70) ile Tarsus Sanayi ve Ticaret Odası Başkan Yardımcısı Fuat Togo'nun ('81) düzenledikleri Yatırım ve İş Birlikleri Toplantısı

çok başarılı geçti.

Romanya Büyükelçisi Gabriel Şopand ve TİAD Başkanı Güven Güngör, Oda Başkanı Ruhi Koçak'a ('84) teşekkür ettiler.

Mezunlarımızdan TAC'li kardeşlerine daima destek

Mezunlarımız sömestr tatilinde staj yaparak akademik kariyerine yön vermek isteyen TAC'li kardeşlerine her zaman destek oluyorlar. Bunun en güzel örneklerinden biri, avukat olan Onur Küçük TAC '92 ve Musa Yıldırım '11. Bu tatili staj yaparak değerlendirmek isteyen TAC'li kardeşleri '21 Can Berk Kahya'ya ofislerinin kapılarını açtılar. "Birlikte çok daha güzeldir." dedirten bu fotoğrafı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Mersin Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Ayhan Kızıltan ('76) Romanya Türk İş Adamları Derneği Başkan Yardımcısı Ahmet Hamdi Demirel ('70) ile 9 Ocak 2020 tarihinde "Romanya'da İş Fırsatları" konulu bilgilendirme toplantısında buluştular.

DÖRT JENERASYON TAC'LI İŞ ORTAKLIĞI YAPIYOR

TAC '78 Erdal Onuk, TAC '05 Tunç Onuk ve TAC Orta '06 Mert Onuk; Mersin 34. Cadde üzerinde kendi markaları Aperatif ile beraber Pakfırın mağazalarını açtılar. Mersin'de açılan mağaza ile beraber Adana ve Mersin'de toplam 11 mağazaya ulaşan Pakfırın markasının ve üretici firması Kompani Unlu Mamuller A.Ş.'nin yönetim kurulunda ise TAC '71 Cahit Tüten ve TAC '98 Mert Uğursus bulunuyorlar.

"VOLEYBOLCU '19 MEZUNLARIMIZDAN TAKIMA DESTEK"

2019 mezunlarımızdan Deniz Koçak, Çağla Aytekin ve Beste Özyürekoğlu; TAC Spor Kulübü'nün maçlarında takıma destek için maçlara katıldılar. Mezunlarımızın ikisi Hollanda'da, biriyse İstanbul'da üniversite eği-

timlerine devam etmelerine rağmen konu okulları ve voleybol olunca soluğu maçlarda aldılar.

Lisans çıkararak takımla birlikte maçlara çıkan mezunlarımızı yürekten kutlarız.

Yarım asırlık kardeşler Polonezköy'de bir araya geldi

Ahmet Hamdi Demirel TAC '70

Sevgili Dostlar, Ağabeyler ve Kardeşler,
Göz açıp kapayana kadar 50 yıl oldu, 1970'te okulun kapısından öğrenci olarak çıkıp mezun olarak geri geldiğimiz günden bu yana.

Aramızdan ebediyen ayrılan

kardeşlerimizin sayısı, sınıfımızın üçte birini bulunca; sınıfımızın derleyicisi ve toplayıcısı Tuncay Seren'den bir Polonezköy daveti aldık, biraz da telaşlı... Tabii hemen biletlerimizi aldık ve 2020'yi beklemeden Tuncay'ın programına katıldık.

67 yaşında olunup da nasıl hâlâ 50 yıl önce okul bahçemiz-

deymişiz gibi bir araya gelinir, inanamazsınız. Çekilen videoları size göndermeye cesaret edemediğim ve edemeyeceğim için bu fotoğraflar ile idare edin. Bu arada hayatta kalan kadro, Nisan ayında Talas, Mayıs ayında Tarsus tam kadro hazır ve nazırsınız.

En derin sevgi ve saygılarımızla,

Önceki yıllarda TAC'de baş danışman olarak görev yapan Mr. Robert Mallet ve Mrs. Mallet, Kanada'da üniversite okuyan ve okulunu bitirip çalışmaya başlayan TAC mezunlarını evlerinde ağırladı.

Fotoğraftakiler: Emre Aydın '10, Can Çelikkılız '12, Aylin Senem Pişkin '13, Oğuzcan Genç '14, Efe İzgialp '16, Erez Büyükyılmaz '17, İrem Narin '18, Tiber Kurt '19.

Wat een geweldige avond...

**Hollandaca: Ne muhteşem bir akşam...*

Erdem Erkilic TAC '04

Yüzyılların okulu sonuçta, bir türlü de mezun olunamıyor. Değişmiştir yıllar içinde belki ancak en azından bizim mezun olduğumuz dönemdeki sloganı "Leaders for Turkey, Leadership for the World" idi. Kasım ayının son cuma günü, bu sloganın hakkını bir kez daha verdi TAC.

1980'lerde Alp Bekişoğlu ('73) önderliğinde başlayan bir gelenek, Son Cuma, Kasım ayı itibarıyla ülke dışına da yayılmaya başladı. Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de, Adana ve Mersin'de yaşayan, neredeyse 40 yıldır her ay bir araya gelen TAC mezunları; bu geleneği ülke sınırları dışına taşıma konusunda

çok önemli bir adım attı. Amsterdam'da gerçekleştirilen Son Cuma etkinliği, hem yeni dönem mezunlarının bir araya gelmesine hem de uzun zamandır Hollanda'da yaşayan mezunların hasret gidermesine vesile oldu. Sosyal medyanın gücü öylesine büyük ki Amsterdam'a oğlunu ziyarete gelen Muhsin Günnaştı '66 ve eşi ile Amerika uçuşu sırasında Amsterdam'da aktarması olan Gürkan Volkan '82, Mezunlar Derneği'nin Instagram hesabından yapılan duyuruyu uçaktayken görerek etkinlikten haberdar oldular; Amsterdam Son Cuma'nın onur konukları olarak bizlere katıldılar. Ne mutlu bizlere, bu muhteşem akşamı böylece onlarla paylaşma şansı bulduk.

Hollanda'ya üniversite eğitimi için gelen '16, '17, '18 ve '19 dönemi mezunlarının yoğun katılımının yanı sıra '90, '92, '96, '97, '01, '04, '09, '11 ve '15 mezunlarının da bir araya geldiği, unutulmayacak bir akşama sahne oldu Amsterdam Son Cuma. Otuzun üzerinde TAC mezununun Hollanda'nın dört bir yanından; Delft'ten, Den Haag'dan, Leuven'den, Wassenar'dan, Groningen'den, Twente'den, Tilburg'dan ve Eindhoven'dan Amsterdam'a gelerek renk kattıkları, tadı damaklarda kalan bu muhteşem akşamı Ocak ayında tekrarlamak üzere planlar yapılmaya başlandı bile!

Sonuçta yalnızca Türkiye'nin değil, dünyanın her yerinde... #bombalaki

Briç

Tüm TAC mezunlarına, öğrencilerine ve çalışanlarına iyi ve sağlıklı günler dilerim.

Geçen sayıdaki problemimiz şöyle idi;

♠ R107	♠ AV6
♥ V8	♥ A10
♦ RD987	♦ V106543
♣ DV8	♣ R7

Kontrat 5♦, atak küçük♣ nasıl oynarsınız?

Eğer atak sonrası pik damını yaladıysanız düşünerek mutlulukla yerden ufak koyarsanız neler olacağını görüyor musunuz?

Rakip pik D oynar ve mecburen elden rua ile alırsınız. Şimdi artık kör kaybınızı kaçmak için tref dama ulaşacak antre kalmaz. Buna ön çözüm olarak yerden pik vale koyarsak tüm sorunlar çözülür.

Bu ayki problemimiz ise şu:

♠ 87	♠ A103
♥ AKQJ109	♥ 864
♦ J104	♦ AK62
♣ K2	♣ J75

Kontrat 4 kör atak pik D nasıl oynarsınız?

Yanıtlarınızı kozsahin@gmail.com adresine bekliyorum.

Herkese sağlık ve mutluluk dolu günler dilerim.
Bir sonraki sayıda görüşmek üzere.

Kürşat Özşahin TAC '83

“Talas’ta tek sınıftık, hepimiz o sınıftanız”

Tuncay Serghen Talas ‘67- TAC ‘70

Talas’ta bir yıl okumuş İbrahim Orhon; kalkıp Ankara’dan gelen bir yıllık Cengiz Atalay; Ayvalık’tan gelen, Talas’ta bir yıl okumuş Ali Aşkın; taa 1950’lerde mezun olmuş Hulusi Sağlamer, Engin Ünsal, Yücel Çetin, Mete Nakiboğlu, Ertan Söylemez, Fevzi Vidinli, Korel Göymen, Atilla Dermancıoğlu, Ahmet Cingi, Osman Ulukan Birgin. Ve diğerleri... Hazım Kantarcı, İzmir’den Yılmaz Ayata... Devam edip gidiyor liste.

Bunlar, zamanında Ankara’dan, İzmir’den, Bitlis’ten, Antep’ten, Giresun’dan, Kütahya’dan, Sivas’tan, Kayseri’den, her biri ayrı bir şehir-

den Talas’a gelmişlerdi. 11-12 yaşındaydılar.

Neden bir arada olmak isterlerdi bunca seneden sonra? Neydi onları Talas’a, Talaslılar’a bağlayan?

53 yıl önce kapanmış bir okulun öğrencileri, niçin yılda dört defa bir araya gelme ihtiyacı hissediyordu?

Neden “TALAS’TA TEK SINIFTIK, HEPİMİZ O SINIFTANIZ” derler?

Acaba neden seksenini aşmış büyüklerimiz, en küçüklerle buluşabilmek için bir kış akşamı, İstanbul’un o berbat trafiğini çeker, onları görmeye can atarlar?

Talas’ın sırrı neydi, neredeydi acaba?

Ali Dağı’nda mı, 147 basamakta mı, dizimizi geçen karda mı, hammamdaki suda mı, elma bahçesinde mi, Atölyenin Arkası’nda mı saklıydı?

Yoksa 12 yaşındaki bir çocuğun, ısıtmasız -15 derecelik yatakhane- de, yorganı başına kadar çekip büzüldüğünde aklından geçenlerde mi yatardı o sır?

İşte onu bulduğunuzda Talas gözünüzde büyür.

30 Ocak’ta İstanbul Büyük Kulüp’te marşlarımız, şarkılarımız, anılarımızla yine buluştuk.

Düşünün, 53 yıl önce son mezununu verip kapanmış bir okul.

O okulda okuyanlar buluşuyor.

En küçüğü 70’ine merdiven dayamış, dünyanın dört bir yanına dağılmış, WhatsApp grubunda eksile eksile 137 üyesi kalmış, son senesi 60 kişilik bir okulun öğrencileri; 60 yıl sonra, 60 kişiyle buluşup hasret gideriyor.

Enteresan değil midir?

Neredeydi bu Talas’ın sırrı, neydi bu efsun?

TEŞEKKÜR

Tombala çekilişimize gönderdikleri hediyelerle aralık ayı Mersin Son Cuma'mıza katkı veren dostlara teşekkür ediyoruz:

Bülent Sancaktar (TAC '78)
Tanju Olcar (TAC '86)
Ali Güneş Batmaz (TAC '04)
Necdet Özcan (TAC '67)
Selahattin Erten (TAC '85)
Ahmet Gökmar (TAC '01)
Ferhat Gürüz (TAC '95)
Gül Kaynak (TAC '90)
Erdoğan Kaynak (TAC '63)
Bülent Özler (TAC '73)
Veli Kınık (Tenis Kulübü)

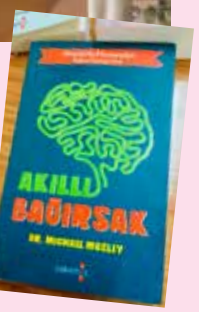

TOMBALA HEDİYELERİ

Sn. Tanju Olcar (TAC '86)
Bilgi: 7414, 81
2 kişilik yemek
(Nisan-Mayıs ayları için)
Eylül-Ekim ayları için
(Tel: 0532 217 14 79)

Sn. Bülent SANCARTAR
Villa Düşün'de
2 kişilik yemek
Nisan-Mayıs ayları için
Eylül-Ekim ayları için
(Tel: +90 555 996 03 60)

Tenis Kulübünden
Veli KINIK'tan
2 kişilik yemek

TAC İzmir, her ay buluşup hasret gideriyor

TAC İzmir grubu, Fatih Özbayrakçı '81 organizatörlüğü altında her ay buluşup hasret gidermeye devam ediyor.

Herkesin malumu; karşılıklı iki kıyısı ve çok geniş bir yerleşim alanına yayılmış konumuyla İzmir, çok büyük bir şehir. Bu yüzden herkesin katılımı elbette

mümkün olmuyor. Ancak Ekim ayında 43 katılım ile mavra ve anı dolu bir yemek organize ettik. Kasım ve Aralık aylarındaki sayımız, 22'nin altına inmedi.

Aralık ayındaki son yemeğimize ise '54 mezunu ağabeyimiz Ata Tanrıverdi ve '55 mezunu ağabeyimiz Ünver Ungan en kıdemlilerimiz olarak şeref verdiler.

Yine anılar paylaşıldı, mavra tavan yaptı. 2020 yılı Ocak ayından itibaren buluşma yemeklerimizin her ayın son cuma akşamı yapılmasına karar verildi.

TAC İzmir ekibi olarak birlikte olduğumuz bu yemeklerde okulumuzun burs ve Mezunlar Derneği bilgileri paylaşıldı. Mezunlar Derneği aidat ödemeleri hatırlatıldı ve katılım artırıldı. Bu konuda Fatih Özbayrakçı '81 hayli gayret gösterdi. Hesap no ve diğer hususlar paylaşıldı, TAC İzmir mensuplarının katılımı sağlandı.

TAC İzmir sayıca büyüyor ama daha da önemlisi, etkin ve dinamik bir yapıya kavuşuyor. TAC'nin evlatları yaşları kaç olursa olsun ya da hangi mevki-de bulunursa bulunsun, özlerini hiç kaybetmeden kardeşliklerine devam ediyor.

Herkes mutlu bir 2020 diliyor ve BOMBALAKİ diyoruz.

Sevgi ve saygıyla.
TAC İzmir

İzmir'e tezahüratımızı öğrettik!

"TAC'mizin maçı olur da İzmir grubumuz desteğe koşmaz mı?" diye maça gelen ekip! Mücadele boyunca destek verip karşılığında galibiyet hediyesi almak inanılmaz güzel bir duyguydu. Maç sonu BOMBALAKİ ise efsaneydi. İzmir'e tezahüratımızı öğretmiş olduk!

Maça gelenler:

■ Ata Tanrıverdi '54	■ Ahmet Göktepe '80
■ Yılmaz Ayata '63	■ Fatih Özbayrakçı '81
■ Sami Güner '74	■ Hakan Alkan '81
■ Vasfi Yarananakul '78	■ Fevzi Yaşın '82
■ Cengiz Girgin '79	■ Aylin Mirzaoglu '92
■ Melih Gürer '80	

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz?

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını iinize çekmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz?

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99

TAC'li Ege Tan Yıldızoğlu hepimizi gururlandırdı

Ali Çekiç
TAC '82

Avrupa'nın kategorisinde en prestijli organizasyonu olarak kabul edilen TBF Uluslararası U16 Yıldız Erkekler Turnuvası'nda Tarsus Amerikan Koleji 9. sınıf öğrencisi Ege Tan Yıldızoğlu, milli

formayı giyerek hepimizi gururlandırdı.

Bu güzel haberin basın yansımalarını sizlerle paylaşmak isteriz.

Ege Tan'ı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

ÇUKUROVA'NIN GURURU EGE

Avrupa'nın kategorisindeki en prestijli organizasyonu olarak kabul edilen TBF Uluslararası U16 Yıldız Erkekler Turnuvası'nda, Tarsus Amerikan Koleji öğrencisi Ege Tan Yıldızoğlu milli formayı giymenin gururunu yaşadı. Yıldızoğlu, takımına kazandırdığı sayılar, asistleri ve ribaundları ile potada Çukurova'nın gururu oldu. U16 Yıldız Erkekler Turnuvası'nda şampiyon olan Türk Milli Takımı'nda yer alan Yıldızoğlu, 5 maçta 56 sayı, 27 asist, 31 ribaund ile oynadı.

TARSUS AMERIKAN KOLEJİ ÖĞRENCİSİ EGE TAN'IN MİLLİ FORMA GURURU

Avrupa'nın kategorisindeki en prestijli organizasyonu olarak kabul edilen TBF Uluslararası U16 Yıldız Erkekler Turnuvası'nda, Tarsus Amerikan Koleji öğrencisi Ege Tan Yıldızoğlu milli formayı giymenin gururunu yaşadı. Yıldızoğlu, takımına kazandırdığı sayılar, asistleri ve ribaundları ile potada Çukurova'nın gururu oldu. U16 Yıldız Erkekler Turnuvası'nda şampiyon olan Türk Milli Takımı'nda yer alan Yıldızoğlu, 5 maçta 56 sayı, 27 asist, 31 ribaund ile oynadı.

17-30 dakika süre yer alan Ege Tan Yıldızoğlu, 3 sayı, 3 ribaund, 3 asist, 2 top çalmayla oynadı.

31 dakika süre giren ikinci Rasya maçında 19 sayı, 3 ribaund, 5 asist, 7 top çalmayla oynadı. Avrupa basketbolunun zirvesinde Çukurova ile yapılan maçta yer alan Ege Tan Yıldızoğlu, 13 sayı, 7 ribaund, 7 asist ve 3 top çalmayla oynadı.

24 dakika süre sahada kaldı ve 14 sayı, 7 ribaund, 5 asist ve 4 top çalmayla oynadı. Letonya maçında 19-41 dakikada 8 sayı, 9 ribaund, 7 asist, 1 top çalmayla oynadı. Türkiye U16 Milli Takımı ile oynanan ve gecenin en iyi oyuncusu olarak Ege Tan Yıldızoğlu, 12 sayı, 3 asist, 2 asist, 1 top çalmayla oynadı.

(HADEM MERKEZİ)

TAC Hentbol Takımı mücadeleye döndü

Geçmişte hem ortaokul hem de lise seviyesinde Türkiye Şampiyonlukları da dâhil birçok başarı yakalamış camiamız, 1995 yılında TAC Spor Kulübü'nün kuruluşunun ardından kulüp bünyesine hentbol branşını da dâhil etmişti. Yıldızlar, Gençler ve A Takım kategorilerinde mücadele eden takımımız, Yıldızlar ve Gençler kategorilerinde okul takımlarımızda oynayan oyuncularından oluşmaktaydı. A takımımız 5-6 lise takım oyuncusu, TAC mezunu hentbolcular ve dışarıdan da takviyeler olarak Türkiye Deplasmanlı Hentbol 2. Ligi'nde mücadele etmişti. Birçok mezunumuzun da maddi ve manevi desteği ile 2000 yılında takımı-

mız, Türkiye Deplasmanlı Hentbol Süper Ligi'ne kadar yükselmeyi başarmıştı. Sonrasında hem 1999 yılında yaşanan ekonomik krizin etkisi hem de okulumuzdaki beden eğitimi öğretmen kadrosundaki değişiklikler nedeniyle kulüp bazında 2019 yılına kadar bir faaliyetimiz olmamıştı.

2019 yılı itibarıyla tamamı yatılı öğrencilerden oluşan lise okul takımımız yeniden TAC Spor Ku-

lübü bünyesinde Yıldızlar ve Gençler kategorilerinde mücadele etmeye başlamışlardır. Bu amaçla dışarıdan bir beden eğitimi öğretmeni ile anlaşma yapılmış ve haftada üç kere olmak üzere antrenmanlar gerçekleştirilmiştir. Spor salonlarımızdaki doluluğa rağmen oyuncularımızın spor sevgisi ve isteğiyle pazartesi ve perşembe günleri 20:30-21:45 arası ve cumartesi günleri de öğleden sonra olmak üzere haftada üç antrenman yapılmaktadır. Bu sene takımımız Gençler Kategorisi'nde Mersin 3.sü olmuştur. Şubat ayı ile birlikte de Yıldızlar Kategorisi'ndeki maçlarımız başlayacaktır.

TAC adına yakışır büyük başarılarla yeniden, hep birlikte ulaşmak dileklerimizle.

TAC Spor Kulübü Voleybol Şubesi başarıdan başarıya koşuyor

TAC SK Yönetimi

TAC Spor Kulübü Voleybol Şubesi olarak kız takımlarımız ile faaliyet göstermekteyiz. Spor salonu imkânları dâhilinde ve çocukların ilgisine paralel olarak, eskiden olduğu gibi

erkek voleybol takımlarını da faaliyete geçirmeyi arzuluyoruz. TAC SK voleybol branşı okul ve kulüp ayrımı olmaksızın aynı takımlarla antrenmanlarını yapmakta ve müsabakalara katılmaktadır. Faaliyetlerimiz minik SEV öğrencileri için spor okulu ile başlayıp lise se-

viyesinde A Takımı'na kadar ulaşmaktadır. SEV Spor Okulları'mızdaki sporcu adayları 2. sınıftan, 8-9 yaşlarından itibaren spor okulları ile antrenmanlara alınmakta ve bu adayların bir kısmı voleybolcu olarak yaş gruplarındaki takımlarımızda devam etmektedir. Spor

okullarındaki birinci amacımız, miniklerimize sporu ve voleybolu sevdirmek; onlara disiplin, çalışma, ekip ruhu gibi temel spor alışkanlıklarını kazandırmaktır. Kulübümüz hedeflerine uygun olarak hem müsabık sporcular yetiştirmek hem de spor yapan TAC'lilerin sayısını arttırmak için çalışıyoruz.

Voleybol branşımız 2017 yılından itibaren yeniden yapılanma sürecine girdi. Eczacıbaşı ve Beşiktaş gibi önemli kulüplerde faaliyet göstermiş Aykut Tinas hocamızın aramıza baş antrenör olarak katılması voleybol takımlarımıza büyük bir ivme ve heyecan katmıştır. Kendisi aynı zamanda okulumuzda beden eğitimi öğretmeni olarak da görev yapmaktadır. Ayrıca yardımcı antrenörlerimiz Sinem Ebet ve Kübra Özbozkurt da Aykut hocamız ile birlikte görev yapmaktadırlar.

Yeniden yapılanma çerçevesinde kulübümüz ve okulumuz voleybol anlamında da bir cazibe merkezi olmaya başlamıştır. İki senedir TAC lise müracaatlarında hem Türkiye çapında voleybol hem de akademik anlamda başarılı olan çocuklar kayıt yaptırmaktadırlar. Bu öğrencilerimiz hem kulüp hem de okul tarafında takımlarımızda yer almaktadır. Bu anlamda mezunlarımızın çok kıymetli burs katkıları ve vakfın bu konudaki destekleri için camiamız adına bir kez daha teşekkürlerimizi dile getirmek isteriz.

TAC SK olarak Türkiye Voleybol Federasyonu'nun düzenlediği müsabakalara tüm yaş kategorilerinde katılım göstermekteyiz. Bu kategoriler Mini, Midi, Küçük, Yıldız, Genç ve A Takımı kategorileridir. Ayrıca iki senedir A Takımı olarak TVF Kadınlar Bölgesel Lig Müsabakaları'na katılım sağlanmıştır. Bu sene, tamamen okulumuz öğrencilerinden ve mezunlarından kurulu olan A Takımı'mız Mersin Birincisi olarak Bölgesel Lig Final Grubu'nda mücadele etmiştir.

Genç Takımı'mız, bir oyuncu hariç tamamı TAC öğrencileri olan 2002 ve daha küçük doğumlu kızlarımızdan kuruludur. Takımımızda 7 yatılı öğrencimiz bulunmaktadır. Yıldız Takımı'mız tamamı TAC öğrencisi olan 2003 ve daha küçük doğumlu kızlarımızdan kuruludur. Şu an Mersin Final Grubu'nda mücadele etmektedirler. Küçük, Midi ve Mini takımlarımızın tamamı Özel Tarsus SEV öğrencilerinden oluşmuştur. Yaş gruplarımız müsabakalarına devam etmektedir. Ayrıca TAC SK ve Tarsus SEV İlköğretim Okulu olarak her sene mayıs ayında, voleybola yeni başlamış sporcularımızı müsabakalara hazırlamak, takım ruhunu yaşamalarını sağlamak için Adana ve Mersin bölgesinden ortalama 150 sporcunun katıldığı bir "Mini Voleybol Şenliği" düzenlemekteyiz.

SONSUZLUĞA UĞURLADIĞIMIZ MEZUNLARIMIZ

- TAC '67 Aykut Tuzcu
- TAC '56 Oğuzcan Özaltın
- TAC '63 Nevzat Özay
- TAC '65 Prof. Dr. Selçuk Cingi
- TAO '66-TAC '69 Muhlis Yararcan
- TAC '68 Bülent Tavman
- TAC '75 Ahmet Erk
- TAC '89 Uğur Salık, TAC '91 Onur Salık'ın babaları TAC '61 mezunumuz Ünal Salık
- TAC '42 Ali Kemal Yazıcıoğlu

ÖĞRETMENLERİMİZ

- TAC'de öğretmenlik yapmış olan Mrs. Jeanine Jones

MEZUN YAKINLARIMIZ

- TAC '86 Funda Naime Küstü ve TAC '94 Haydar Küstü'nün babaları Lütfi Küstü
 - TAC '95 Ekrem Köroğlu'nun annesi Münire Köroğlu
 - TAC '52 mezunumuz Acar Tunçbilek'in eşi Emel Tunçbilek
 - TAC '80 mezunu Naci Sığın kardeşimizin yeğeni Mehmet Yuvacı
 - TAC '68 Nuri Doğan'ın ablası, '82 Güçlü Coşkungür ve '85 Kutlu Coşkungür'ün anneleri Işık Coşkungür
 - TAC '90 Ethem Kuzucu'nun babası Selahattin Kuzucu
- Ailelerine, sevenlerine ve camiamıza başsağlığı dileriz.

TAC '42 mezunumuz Ali Kemal Yazıcıoğlu ağabeyimizin vefatını büyük bir üzüntüyle öğrenmiş bulunmaktayız. 2017 Homecoming'de okuluna gelerek 75. yıl plaketini büyük bir mutlulukla alan ağabeyimizin mekânı cennet olsun. Ailesine, sevenlerine ve camiamıza başsağlığı dileriz.

TAC '75
Ahmet Erk

TAC '68
Bülent Tavman

TAO '66-TAC '69
Muhlis Yararcan

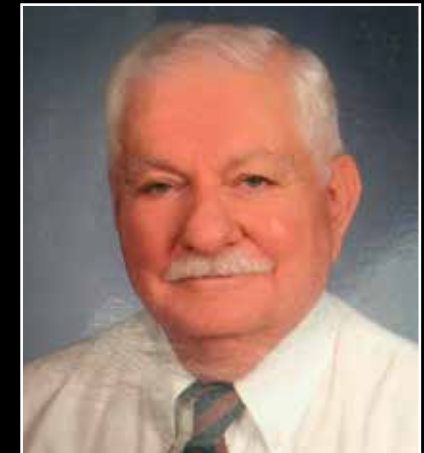
TAO '60 - TAC '63
Nevzat Özay

TAC '56
Oğuzcan Özaltın

TAC '61
Ünal Salık

TAC '65
Prof. Dr. Selçuk Cingi

BALER ESKİBATMAN'IN ARDINDAN

Hüseyin İmece TAC '83

Baler, sevgili eşim Özlem'in ODTÜ İşletme '90 döneminden yakın sınıf arkadaşı idi. Özlem ile tanıştığımızda TAC'li olduğumu söyleyince bana ilk "Baler'i tanır mısın?" diye sormuştu. O zaman Baler'in hastalığı olduğunu ve onun mücadele gücünü takdir ettiğini söylemişti Özlem. Yıllar sonra Özlem de benzer bir hematolojik hastalığa yakalanınca tedavi için Houston'a gittik. Baler bizi, yani Amerika'yı sık sık arardı ve Özlem ile uzun uzun konuşur olmuşlardı. Ben de konuşmuştum o sıra Baler ile. Biz tedavi için Amerika'dayken birkaç kez Skype yaptıklarını, eskilerden konuşup güleştüklerini hatırlıyorum. Kemoterapi sonralarında Özlem'in de kan değerleri çok düşük seyrederdi. O dönemlerde inanılmaz tedirgin olurduk mikrop kapacak, başka bir mikrobik hastalık çıkacak diye. "Baler yıllarca hep böyle yaşamış, şuna bak." derdi Özlem. 2013'te dünya güzeli eşimin vefatının ardından Baler, cenazeden sonra beni görmeye geldi. "Abi" dedi, "Özlem'i hiç kimse alt edemezdi. O hiç yenilmezdi. Bir defa yenildi ve gitti."

"Başın sağ olsun" derken kendi için de ağlar gibiydi. Çok çok etkilendiğim Özlem'i benden önce

tanıyan birisinin böyle bir yorum yapmasına. Allah rahmet eylesin kardeşim. Rastlarsan sevgilime selam edesin...

★ ★ ★

Canev Kaynak TAC '86

Okulumuzun giriş sınavına geldiğimde bahçede hâlâ öğretmeniyse soru çözen, çalışkan, sevimli çocuktun. Ortaokulda da çizgin değişmedi, "Niye daha iyisini istemeyelim ki? Niye daha iyisini yapmayalım ki?" ile daha iyisini istemenin ve bunun için çalışmanın sembolü oldun benim için. Kibar, akıllı, dürüst adamdın ve hep öyle oldun. Sevgi dolu bir güneşin sevgili Baler, seni tanımak bu hayatta önemli şanstı. Birlikte yaşadıklarımız ve paylaştıklarımızla hep bizimlesin.

★ ★ ★

Ayça Kabaş TAC '86

Yıl 1977. Evet, 43 senelik bir mazi, dostluk... "Ayçam, çatlağımı!" diye başlayan cümleleriyle, Ankaralı ağzından çıkan "Bebelerin napıyor?"larıyla sesi ve nokteleri kulaklarımda. Hayatımda aldığım en kıymetli hayat dersini, ben yine Baler'den aldım.

20. yılımız için Mersin'de toplandığımız bir akşam, Hilton'un bahçesinde ben, Onur, Baler ve Evren (İnankur) son biralarımızı yudumluyor ve sohbet ediyorduk. Balerciğim de tüm nüktedanlığıyla spor arabasıyla arasındaki aşkı anlatıyor; hayata, ona yaşattıklarına şükrediyordu. "Çok kazandım, çok harcadım, çok eğlendim." dediğinde o her zamanki bilmişliğiyle (malum yaşlar da daha genç) "Ama Baler'im, akarken biraz da tutmak gerekmez mi?" dedim ve aldığım cevap, hayatımın hediyesidir. "Ayçam, güzelim, ben hiç bu kadar yaşamayı planlamamıştım ki!" dedi. Hayatın içinde oradan oraya koşarken ne çok planlar yaptığımız, ne çok gelecekte yaşadığımız suratıma bir tokat gibi çarpmıştı. Sayesinde hayatım değişti. Yolun ışık olsun arkadaşım. Bekle bizi, daha çok demlenip sohbet edeceğiz.

★ ★ ★

Gözde Özgödek TAC '86

4o yıl evvel, Stickler'in önünde, TAC'ye adım atışımızın ilk günü tanıdım Baler Eski batman'ı. Bazı dönemdaşlarımız ilkokuldan beri tanıyordu, ben TAC ile tanıdım. 1979-80 öğretim yılı TAC'de kıyafet özgürlüğünün ol-

duğu bir dönemdi. Sonra 12 Eylül geldi, kıyafetin zorunlu hâlini de giydik. Baler ise o kıyafet özgürlüğünün olduğu gün, okula takım elbise ile gelmişti. Gayet şık bir TAC'li idi. O kıyafetin içinde, aslında ne kadar içten, sıcak ve esprili bir çocuk olduğu ilk başta pek belli olmasa da, aslında kısa sürede nüktedan, coşkulu ve elbette zekâ dolu bir kişilik olduğu anlaşıyordu.

Sevgili kardeşimizi tanıştığımızın 40. yılında kaybettik. Şimdi düşünüyorum da Baler denince akla ne gelir?

Çalışkan bir öğrenci; ilkokul, TAC, Ankara Anadolu, ODTÜ.

Echo ve daha sonra ömrünün sonuna kadar yaşamının bir parçası olan müzik.

Ankaralılar için önce Sinema Bar, sonra Manhatttan Bar. "Mustafa Hadi Dedi" adlı rock grubu.

İyi bir dart oyuncusu. Derdini her zaman dinleyen bir dost.

Güzel Homecoming anıları. (Mesela 20. yılda Echo 86'yı haberleri olmadan akşama sahneye çıkarmıştım. Baler, Özlem ve Onur bütün gün okulda prova yapıp, Homecoming'i farklı yaşamışlardı. 30. yılda ise Baler'in albümü Kahve Molası ile sahneye çıkmışlardı, hemen hemen tüm '86 ile sahnede.)

İyi bir proje yöneticisi. Ve daha neler neler... Dopdolu bir insanı, ömrü boyunca kendisini yalnız bırakmayan hastalığına rağmen yaşamı dopdolu yaşayan bir adamı yitirmek çok acı. Mekânın cennet olsun kardeşimiz Baler.

★ ★ ★

Onur Sokullu TAC '86

İnsanın ömrü içinde yaşadığı bazı günler vardır. Her şey çok güzel giderken, geçmişte yaşanan güzellikler insanın yüzünde bir

tebessüm oluştururken, yaşadığın an ile alakalı olarak için mutluluk ile dolarken, yakın veya uzak gelecek için planlar yaparken; bir anda, kişiye hayatın ne olduğunu, belki ne olmadığını, anlamını ya da anlamsızlığını sorgulatır. "Ben neden varım, neredeyim ve nereye gidiyorum, bu kadar koşuşturma ne için?" diye düşünmeye başlarsın. Çünkü hayatta en değer verdiğin kişilerden birinin de benzer planları vardır, yeri gelmiş bunlar konuşulmuştur, hatta bazı ortak düşünceler vardır. Ve o kişi bir anda artık yoktur. İnanmak istemediğin bu olayın gerçek olduğunu kavrayıp yoluna devam etmek ise çok zordur.

Ben şu an hayatımda böyle bir dönemden geçiyorum. Tarsus Amerikan Koleji'ne ayak basıldığı günlerde başlayan dostluk, zaman içinde kardeşim olarak gördüğüm Baler artık yok. Hayatına girmiş olan herkesin O'nunla ilgili görüşleri o kadar aynı ki... İstisnasız herkes tarafından koşulsuz sevilen, saygı duyulan, yaptığı her şeyi sonuna kadar kovalayan ve hakkını vererek yapmaya gayret gösteren, çevresine örnek olan ve hep olumlu, sıcak bir enerji yayan bir insandı O.

Geçmişimize baktığımda hep tebessümle hatırladığım şeyler yaşadık. Daha onlu yaşlarda, bir-

likte ders çalışıp sınavlara hazırlanırken, aynı zamanda cumartesi-leri Dedede döner yiyip sayısına Amerikan bıldosunu oynadığımız günlerden geldik buralara. Ankara'da çok sevdiği Honda CRX'i ile gezdik yollarda. Grubuyla son Ankara Manhatttan konserinde o kalabalığı ve özellikle de TAC'li dostlarını gördüğünde yüzünde belirgin mutluluğu unutmak mümkün değil sanıyorum hiçbirimiz için. Onun Ankara'da benim ise İstanbul'da olduğumuz ve daha az görüşebildiğimiz günlerin bi tip hayatının İstanbul döneminin başlaması anlamına da geliyordu o gün aslında. Sonrası ise tadına doyum olmaz paylaşımlar ile dolu geçti. Birlikte sosis bira yapıp sohbet ettiğimiz akşamlar, sınıf yemekleri, birlikte yaptığımız müzik provaları, Homecoming için okula gittiğimizde programda görünce çalışacak olduğumuzu öğrendiğimiz ve panikle çıkıp çaldığımız Echo 86 mini konserleri, onun oyuncu, benim ise izleyici ve destekçi olarak yer aldığımız dart akşamları, gittiğimiz konserler... Hepsini tekrar yaşanası anılar oldu benim için. Kaç kişi cüzdanında hem Galatasaray hem Fenerbahçe kombinesi taşıyor? Aramızdaki kardeşliğin geldiği son nokta olmuştu bu. Koyu Fenerbahçeliliği ile bilinen Baler ile bir yıl boyunca

Fenerbahçe'nin basketbol maçlarına gittik ve her anından çok zevk aldık. İyi ki de yapmışız bunların hepsini.

Bunların hiçbirini bir daha yapamayacak olmak içimi çok acıtıyor belki, ama bu kadar çok güzel anıyı aklımda ve kalbimde barındırıyor olmak ve bunları hiçbir zaman unutmayacak olmak beni bir o kadar mutlu ediyor. Eminim ki bu tatlar O'nu içimde hep canlı tutacak. O benimle her zaman yaşamaya devam edecek, ta ki yeniden görüşünceye kadar.

Rahat ve huzur içinde uyu kardeşim.

★ ★ ★

Kerim Karaali TAC '86

Bana "Kerim'im" diyen Baler'im, yakın zaman önce Beyoğlu'nda hızlı adımlarla yan yana yürürken, hayatının taniş olmadığım yıllarını anlattın. Ankara'daki müzisyenlik günlerini zihnimde canlandırdın. Hiç gitmediğim o barda bulunmuş gibiyim şimdi. Sahnede saatlerce basgitarın elinde, gitar askısı omzunda ağırlaşsa da yüzün gülüyor. Arada gitarına doğru bakınca ciddi bir ifaden var. Seyirciye bakınca göz teması kuruyorsun, yine gülümsüyorsun. Ertesi gün yeni aldığın küçük spor arabanla sokaklardasın. Seni tanıyanlar el sallıyor. Akşam aynı barda DJ kabininde müziği idare ediyorsun. Arada parmağınla gözlüğünü düzeltiyorsun. Birkaç hafta sonra Irish Pub'da çalmak için provalara başlamış olman güzel haberd.

Her cuma! Bu kış güzel geçecekti. 1 Kasım Cuma günü sana yazdım. "Bu akşam eskilerden boncuk boncuk bir repertuarla sahne alınıyor mu?" Sen de cevapladın. "Ah canım benim... Öyleydi normalde ama pek hastayım. Çalmıyoruz maalesef benim yüzümden..." Biliyorum ağrıların, sızıların canını çok sıkıyordu ama elimde değil, bu hayat oyunundaki ani gidişini oyunbozanlık olarak görüyorum. Tane tane kelimelerle, özenli cümlelerle, kendine has tonlamanla konuşman kulağımda, jestlerin gözümde kaldı. Sevgi dolu ifadelerini hatırlamak içimi ısıtmaya devam edecek.

★ ★ ★

Elvan Yazmacı TAC '86

26 Temmuz 2016 tarihinde telefonum, telefon defterimde kayıtlı olmayan bir numaranın beni aradığını haber verdiğinde açıp açmamak konusunda biraz tereddüt ettim. Sonunda merakıma yenik düşüp açtığımda Baler'in sesi geldi. "Elvancığım Viyana'ya geliyoruz, bize program yapar mısın?" deyip topu kucağıma bıraktı. Sonrasında hararetili WhatsApplaşmalar neticesinde programımızı belirledik.

Şimdiii... Viyana programlarının temel öğeleri bellidir: Bir ke-re şnitzenlenecektir, sonra Belve-

dere Sarayı'nda Gustav Klimt'in "Öpücük" tablosu görülecektir. Bağ evinde şarap içilecektir. Schönbrunn Sarayı ve Aziz Stephan Katedrali gezilip klasik bir Viyana kafesinde bol kremşantili apfelstrudel yenip yanında da wiener melange kahvesi içilecektir, vakit kalırsa da bir opera görülecektir değil mi? Değil,

yani Baler için öyle değil. O, Viyana'ya Mozart'ın Sihirli Flüt operasını Volksoper Sahnesi'nde görmek için geliyordu. Programın odağı buydu. Diğerleri taliydi. Biletler bulundu alındı.

5 Kasım geldiğinde biz cicilerimizi giymiş, 120 yıllık binanın şık salonundaki koltuklarımızı bulmuştuk. Yarasam heyecandan kıpır kıpırdı. Efendim, Mozart bu operayı Libretto August Jakob Liebeskind'in bir masalından esinlenip yazmış, böylece hep İtalyanca yazılan opera geleneğini bozmuş ve Almanca yazmış, Papageno karakterine dikkat etmeliymişiz... Daha ne detaylar, neler neler! Ben de severim operaya gitmeyi, ama başka türlü bir şeydi Baler'ininki. Huşu içinde izledi, çıkışta opera kafeye gidip piyano ve şarap eşliğinde daha bir saat değerlendirmesini yaptık izlediğimiz eserin. Daha doğrusu o anlattı, biz dinledik.

Sonra Fledermaus, yani Yarasa Opereti için yine geldi Baler'in. İyi ki de geldi.

Vefatından birkaç hafta önce doğum gününde aradığımda uzun uzun konuştuk. O, telefonunda heyecan dolu ifadeleriyle anlatırken yine ne güzel sohbet ettik. Ya aramasaydım o gün işe güce dalıp...

Diyeceğim o ki arayalım, soralım, buluşalım. Basmakalıp mesajlarla değil, içtenlikle sarılalım birbirimize vakit varken!

İSTANBUL'DA BİR '86 MAVRASİ

28 Ocak 2016

Her şey Cem Bahadır Mutlu'nun bir-iki hafta önce, gecenin bir köründe TAC '86 için bir WhatsApp grubu kurması ile başladı. Vonk vonk öten telefonumun bunu yapmak için haklı bir sebebi vardı: 100 üye! Adam nereden buldu numaraları, nasıl ekledi herkesi, nasıl uğraştı, bu ne enerjidi bilemedik. Ancak son derece mutlu olduk. Malum, 30. yıl buluşması için evimizde olmayı planlıyoruz bu Mayıs ayında; bu haberleşme grubunu da önden yapılmış güzel bir çalışma, pek hoş bir hizmet olarak karşıladık ve tebesümle baktık telefonlarımıza.

Normalde 100 kişilik gruptan anında ve çılgık atarak kaçırım, zira herkes bir kere "merhaba" yazsa telefon Amerikan filmlerinde arka planda hiç susmayan ambulans misali bütün gün ve gece öter. Bütün Çinliler aynı anda zıplasa dünya yürügesinden çıkar gibi bir şey yani, tahmin edersiniz. Ama gruptan çıkmak bir yana dursun, birbirimizi çok özlemiş olduğumuz ve herkes kendinden haber verdiği için mutluluk gözyaşlarımızı silecek mendillerle okumaya başladık her günkü yazışmaları. Bizim için önemli bir yayın organı hâline dönüştü bol üyeli grubumuz.

İşte o haberleşme grubunun ilk somut meyvesini de dün akşam yedik. Daha doğrusu meyveyi en sonda yedik; önden rakı, şalgam, kebab, bol muhabbet ve daha da bol mavra yaptık söylemesi ayıp. Yazışırken ben Hale'ye (Kundak) "Çok uzun yıllar oldu, nerelerdesin? Çok özledik seni." dedim. Bu fikrime epeyce bir katılım oldu. Hale de dedi ki "Ben İstanbul'a geliyorum zaten ayın sonlarında, vakti uy-

gun olanlarla görüşsek ya?" İşte o noktada gurmelerin kraliçesi, her mekânın şefi, yenilebilecek her güzel yemekten ve kaliteli tüm mekânlardan haberi olan Yudum (Evyapan) devreye girdi. "Haydi ayarlıyorum ben." diyerek 28 Ocak akşamına Etiler-Yüzevler'de masa(lar) ayırttı. Sağ olsun bize mekânı kapatmış neredeyse, bunu gidince gördük!

Birbirine doyamayan kalabalık masalarda âdet olduğu üzere, bir süre sonra "Yahu benim yanımda Onur oturuyordu, nereye gitti?", "Aa, karşıma Muhsin gelmiş!", "Betül az önce buradaydı ama şimdi restoranın iç kısımlarına doğru bak istersen..." gibi cümleler sarf etmeye başladık. Millet sandalyeler arasında elektron hızında dolaşmaya başladı, doğrusu da buydu zaten. Lakin Hale dışında çok önemli bir katılımcımız daha vardı şehir dışından, Hakan (Alpagül). Özsavran (Mustafa Nevzat) sağ olsun, onu alandan kaparak yetiştirdi yemeğe. Buluşmaya Hatay'dan uçmak herkesin yapacağı iş değildi ama Hakan dedi ve yaptı. Kendisine çok teşekkür ettik bu renkliliği sağladığı için ve de onu yormayıp biz onun sandalyesi etrafında döndük pervane misali. Yemek sırasında haberleşme grubu da iş başındaydı elbet-

te, telefonlar yine ötüyordu aralıksız. Tüm yurttan ve dış temsilciliklerde 86'nın 30. yılının başlaması coşkuyla kutlanıyordu! Eğer buluştuğunda arkadaşlığının başladığı yıllara anında ışınlandığın samimiyette bir ekip varsa, herkesin suratına tarifsiz ve şapşal bir tebesüm ile bakıyorsan ve bu hayatta ne kadar şanslı olduğunun farkındaysan, elbette ki herkesle edebildiğin kadar muhabbet edeceksin... Masada herkes 11 yaşındaydı dün akşam. O yıllardaki saflığıma, sevgime ve samimiye-timize döndük hiç vakit kaybetmeden. Daha sonraki yıllarda Mine (Aydın) CEO olmuş mesela, afe-rin ona, ne güzel. Ama biz ona bakınca 11 yaşındaki Mine'yi görüyoruz hâlâ, buna ne buyrulur? Gecenin güzelliği işte böyle detaylarda saklıydı. Birbirimize sarılmaya, muhabbete ve gözlerimizin içine bakmaya doyamadan sonlandırdık geceyi. Nasılsa bu yıl 30. yılı-mız ve çok şükür ki gayet kararlı-yız bu buluşmaları bütün yıl istikrarlı biçimde yapmaya.

NOT: Surattaki şapşal tebesüm ertesi gün de gitmiyor, bilginize.

Sevgiyle kalın çok değerli ailemiz.

Baler Eskibatman TAC '86

Nevzat Özay'ın ardından...

Gürkan Ertaş
TAO '60-TAC '63

16 Aralık 2019 tarihinde acı bir haberle sarsıldım. O gün öğrenilen saatlerinde Nevzat kardeşimin eşi sevgili Nevra, eşimi arayarak bir gün önce Nevzat'ın vefat ettiğini bildirdi. Bu haber bizleri şok etti. Son bir aydır çektiği sıkıntıları atlattığı-

nı, hastaneden taburcu edildiğini ve evinde bir hemşire nezaretinde gerekli bakımının yürütülmekte olduğunu daha birkaç gün önce haber almıştık.

Böyle anlarda insan, elinde olmadan maziye bir tur atıyor. Hemen Talaslı yıllara geri döndüm. Birçok güzel özelliklere sahip 918 numaralı o çalışkan, vakur, insanlarla dalaşmaktan daima uzak duran, az konuşan,

ağırbaşlı sınıf arkadaşım Nevzat gözlerimin önüne geldi. O yıllarda her ders yılı üç sömestreden oluşuyordu ve Nevzat bilâistisna her sömestir iftihara geçen bir arkadaşımızdı. Belki onun için söylenebilecek tek olumsuzluk; okulda sportif aktivitelerden hep uzak duruşudur.

1960 yılında Talas Amerikan Ortaokulu'nu bitirip TAC'ye giden 22 kişilik grubumuzun için-

de Nevzat da vardı. Çalışkanlığını ve her sömestir iftihara geçen bir talebe olma özelliğini orada da sürdürdü Nevzat. Mütevazı ve ağırbaşlı kişiliği ile kendisinden özellikle fen derslerinde benim gibi yardım isteyen tüm arkadaşlara yol göstermekten ve yardımcı olmaktan asla yaksünmezdi.

1963'te bu defa ODTÜ'de keşitti yollarımız Nevzat'la. O mühendisliği, ben ise şehir planlama bölümünü kazanmıştık ve ODTÜ'nün Müdafaa Caddesi'ndeki erkek talebe yurdunda kalıyorduk. Sık sık kantinde karşılaşır sohbet ederdik. Bir gün kendisine, o sene bize okutulan "calculus" dersini anlamakta çok sıkıntı çektiğimi söyledim: "Git getir kitabını, defterini." diyerek beni odaya gönderdi. O gece ve onu takip eden birkaç gece bana o dersi hem sevdirdi hem de öğretti.

Ertesi sene o yurt kız yurdu oldu ve bizler dağıldık. Nevzat, Koç Talebe Yurdu'na girmeyi başardı. Bizler ise dört arkadaş ev tutarak taşındık. Artık görüşmelerimiz kafeteryadaki tesadüflere münhasır kaldı. Okul yıllarında en son 1967 Haziran'ında yapılan mezuniyet töreninde buluştuk. O elektrik mühendisi, ben de şehir plancısı olmuştuk.

Yıllar sonra tekrar karşılaştığımızda 1968 yılında ODTÜ'de aynı bölümde master yaptığını, İngiltere'de Manchester'da PhD derecesini aldığını ve 1973'te ODTÜ'de yardımcı doçent olarak kariyerine başladığını öğrendim. Bu arada askerliğini de 1974'te tam da Kıbrıs Harekâtı'nın olduğu dönemde, İzmir Narlıdere'de yapmış.

Daha sonra doçent ve 1995

yılında da profesör olan Nevzat; Türk Elektrik Kurumu, TÜBİTAK, Ankara Elektronik Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü, Kalkınma Enstitüsü, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Ankara Çimento Fabrikası, TÜ-

DEMSAŞ, ROKETSAN, TCDD, İş Bankası Kuleleri, Vakıflar Bankası bilgi işlem merkezi ve Merkez Bankası elektrik sistemleri iyileştirmesi gibi pek çok kuruluş ve projede danışman olarak görev almış ve bu süreç içinde 11 adet seçkin, 13 adet de ulusal eser yayınlamıştı. Ayrıca 43 projeyi rapor hâline getirerek kırılması güç rakamlara ulaşmıştı. Kendi ifadesiyle: "İş hayatımda, Türkiye orta gerilim seviyesinin 34,5 kV olarak seçilmesinin önderliğini yaptım. Ankara ve İstanbul'un Elektrik Master Projelerini yönettim. Birçok projede ve işte de danışmanlık yaptım."

"Dağıtım Otomasyon Sistemi" adı altında patentli bir ürünü de bulunan Nevzat, sektördeki çok sayıdaki uzmanın öğreniminde de pay sahibi olmuştu.

2011 yılında emekli olduktan sonra Nevzat'la hem benim hem de Ankaralı 63'lülerin teması daha da artmıştı. Kalecik'te, Kızılırmak kenarında aldığı bağ onun en büyük neşesi ve eğlencesi idi. Hafta sonlarını hep bu bağda geçirmeye başlamıştı. Bu bağda yetişen Kalecik Karası üzümlerinden elde ettiği geliri, fakir çocukları okutmak için harcadığını ben, başka kaynaklardan duydum. Zaten çok fazla konuşmayı sevmeyen bir arkadaşımız olarak bu tür konulardan da hiç bahis etmezdi.

Genellikle haziran ayı başlarında biz 63'lüler, eşlerimizle birlikte bağına davet eder; şa-

raplı, mangallı partiler ile ağır-lar ve dalından kiraz ikram ederdi. Diğer aylarda yetişen meyvelerini de toplar, arabasına koyar ve ta kapımıza kadar getirerek bizlere ikram ederdi. Böyle gani ve yüce gönüllü bir arkadaşımızdı.

Kötü huylarından birisi de sigaraya olan aşırı düşkünlüğü idi. Belli bir yaşa gelince biz 63'lülerin (birkaç kişi hariç) tamamı sigarayı bırakmıştık. Ancak bırakmayan o birkaç kişiden birisi olan Nevzat, o menfur hastalığa (gırtlak kanseri) yakalandı. Sanırım bundan 13-14 sene önce yine bir 63'lü kardeşimiz (Bülent Gürsel) tarafından ameliyat edildi ve güçlü iradesi sayesinde beklenenden daha kısa bir sürede kendisini toparladı.

Ankara'da her ay gerçekleştirdiğimiz TAC'lilerin Kebank buluşmalarına ve Ankara Talaslılar yemeğine ara ara katılırdı. Ancak son yıllarda bunu ihmal etmeye başlamıştı. Sanırım sağlığındaki olumsuz gelişmeleri bizlerle paylaşmayı pek düşünmüyordu.

Nihayet son bir ay içerisinde KOAH hastalığına yakalandığını ve bunun için hastaneye yoğun bakım ünitesine kaldırıldığını öğrendik. Bir hafta kadar sonra odasına çıkarıldığını öğrendiğimizde Bülent Gürsel'le birlikte kendisini ziyarete gidip ona moral vermeye çalıştık. Meğer bu, bizim onu son görüşümüzüştü.

Acı haberi WhatsApp gruplarına duyurma görevi bana düşmüştü. Nihayet 17 Aralık günü O'nu; 63'lü kardeşleri, eşlerimiz, TAC'li ağabeyleri ve kardeşleri olarak Karşıyaka'daki ebedi istirahatgâhına uğurladık.

Mekânın cennet olsun kardeşim. Işıklar içinde yat.

Mrs. Jeanine Jones

Here is a photo of Jeanine with her Orta students on a hike, in the forest outside of Tarsus, in 1965.

At our Quaker wedding in 1964 at Rumeli Hisar, in Istanbul of course. (She taught 1963-64 at Uskudar Kiz Lisesi.)

Here, celebrating our 51st wedding anniversary in Istanbul, many Turkish friends were in attendance.

She loved young children, and they were attracted to her.

Our visit to Turkey in 2016 to see friends, former teacher colleagues and students. Here with former students in Mersin.

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat, tuğla getirisi ile birlikte, Derneğimizin en önemli gelir kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidattır. Tuğla getirilerini sadece burs için kullanabiliyoruz.

2020 YILI AİDATIMIZ

Aidat 325 TL + Üniversite Bursu 75 TL olarak belirlenmiştir.

SUMMER '20

4-Week Sessions:

#1: 28 JUNE – 24 JULY

#2: 26 JULY – 21 AUGUST

ESL CAMP

"All Inclusive" fee includes
TOEFL Junior Assessment

\$5,850 CAD

Learn English with students from around the world while enjoying a uniquely Canadian summer camp experience.

PROGRAM HIGHLIGHTS

- Small class size 1:15
- TOEFL Junior Assessment
- 3-day 2-night trip to Ottawa – Canada's Capital!
- 24/7 supervision
- Excellent boarding facilities

FOR MORE INFORMATION, PLEASE CONTACT OUR REPRESENTATIVE:

Abdullah Şehoğlu McGill BA82, TAC77
Erenca Immigration and Education Services
Abdi Ipekçi Cad. Bostan Sok. No: 15 Orjin Apt.
Şişli-İstanbul TURKEY
T: 0212-373 9421 M: 0532-231 0677
E: asehoglu@erenca.com

STUDY IN CANADA

PICKERING COLLEGE

Learning For Life. Creating The Future.

Independent Co-educational Day and Boarding School
Since 1842 | JK to University Preparatory

16945 Bayview Avenue, Newmarket, Ontario, Canada L3Y 4X2

Visit us at www.pickeringcollege.on.ca

Email us at eslsummer@pickeringcollege.on.ca